

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

VEJLEDENDE ARKIVREGISTRATURER XX

KOLONIERNES CENTRALBESTYRELSE

UDGIVET AF
RIGSARKIVET

RIGSARKIVET
KØBENHAVN 1975

Forord

Dette bind af Vejledende Arkivregistraturer, Koloniernes Centralbestyrelse, omfatter arkiverne fra de myndigheder, som efter forvaltningsreformen i 1848 havde med det centrale styre af de vestindiske øer, Jomfruøerne, at gøre. På en måde er det en fortsættelse af den registratur over handelskompagniernes arkiver, som Rigsarkivet udsendte i 1969 som Vejledende Arkivregistraturer bd. XIV, og som omfatter arkiverne fra de asiatiske, vestindiske og guineiske kompagnier.

Det er første gang, at der i rækken af disse bogtrykte arkivregistraturer har kunnet udsendes et bind, som udelukkende omfatter arkiver fra den centrale forvaltning efter 1848. Der er inden for forskningen et stigende behov for at udnytte de nyere arkiver, og Rigsarkivet er derfor glad ved at kunne udgive dette bind, som også vil have interesse for mange uden for landets grænser, ikke mindst på The Virgin Islands.

De tre vestindiske øer, Skt. Thomas, Skt. Croix og Skt. Jan, blev afstået til USA i 1917. I forbindelse hermed blev en væsentlig del af de lokale arkiver overført til Rigsarkivet, efter at landsarkivar Georg Saxild på stedet havde foretaget en gennemgang af arkivmaterialet. Nogle arkivalier er dog forblevet på øerne, mens andre er kommet til National Archives i Washington DC. Det er Rigsarkivets håb at kunne foretage en nyregistrering af de vestindiske lokalarkiver i Rigsarkivet, således at det vil blive lettere at benytte dem. Mange af akterne er i en dårlig tilstand, og en omfattende restaurering og konservering er nødvendig, før registreringsarbejdet kan begynde.

Under forberedelsen til dette værk har det været overvejet at oversætte visse dele heraf til engelsk og lade oversættelsen indgå som en del af bindet. Af praktiske og økonomiske grunde har det været nødvendigt at opgive virkeliggørelsen af denne tanke.

Adskillige medarbejdere på Rigsarkivets anden Afdeling har på forskellig vis virket ved tilblivelsen af dette bind af Vejledende Arkivregistraturer. Rigsarkivet bringer dem alle – ingen nævnt – ingen glemt – en tak for denne indsats til gavn for forskere her i landet og i fremmede lande.

Rigsarkivet, den 25. oktober 1975.

Johan Hvidtfeldt

Indhold

Forord	5
VEJLEDNING	
Indledning	11
Koloniernes Centralbestyrelse, Kolonialkontoret og Kolonialrevisionskontoret	
Administrationen	12
Arkivet	30
Den vestindiske Rekruttering	
Administrationen	43
Arkivet	47
Den vestindiske Pakhusforvalter	50
Finansministeriets tilsynshavende med det danske Koloniallotteri ..	52
Kommissioner vedrørende De dansk-vestindiske Øer	54
REGISTRATUR	
Koloniernes Centralbestyrelse	57
Kolonialkontoret/Vestindisk kontor	
Kopibøger, journaler, journalsager	58
Gruppeordnede sager	
Forfatning, lovgivning, centraladministration	62
Lokale myndigheder	64
Forhold til udlandet	67
Militære forhold	68
Finanser, told, beskatning m.v.	71
Offentlige arbejder	75
Sociale og kulturelle forhold	80
Næringsvæsen	82
Personsager	83
Andet	86
Regnskabsprotokoller m.v.	90
Kolonialrevisionskontoret	92
Den vestindiske Rekruttering	
Korrespondance	94
Mandskabsfortegnelser	96
Regnskabsprotokoller m.v.	99
Den vestindiske Pakhusforvalter	102
Finansministeriets tilsynshavende med Det danske Koloniallotteri ..	103
Kommissionsarkiver	104
Vestindiske sager i andre centralstyrelser efter 1848	106

Vejledning

Indledning

Koloniernes Centralbestyrelse (arkivnr. F. 04–130) bestod af Kolonialkontoret, fra 1913 Vestindisk Kontor (F. 04–135) og Kolonialrevisionskontoret (F. 04–654), nedlagt 1871. Under Koloniernes Centralbestyrelse sorterede Vestindisk Rekruttering (F. 04–1541), Vestindisk Pakhusforvalter (F. 04–1542) og fra 1906 Den tilsynshavende med det danske Koloniallotteri (F. 04–1543).

Vejledningen omfatter arkiverne fra disse institutioner og to kommissionsarkiver, nemlig Kommissionen af 28. december 1878 angående oprøret på Skt. Croix (F. 04-1199/10) og Den vestindiske kommission af 18. november 1902 (F. 04-1199/35).

I det følgende bliver hvert af ovennævnte arkiver beskrevet særskilt, idet der redegøres for den administrative udvikling og gives en orientering i arkivets benyttelse. Vejledningen afsluttes med en fortegnelse over samtlige arkivers indhold.

Vejledningen omfatter ikke arkivalier fra lokale vestindiske myndigheder. Efter øernes afhændelse kom størstedelen af disse arkiver til Rigsarkivet. Hvad der tidligere var hjemsendt, var opstillet i Landsarkivet for Sjælland, men overførtes ved samme lejlighed til Rigsarkivet.¹

De reviderede vestindiske regnskaber var oprindelig en del af arkivet for Koloniernes Centralbestyrelse, men er i Rigsarkivet opstillet sammen med de lokale arkiver og er ikke medtaget i vejledningen.

1. Meddelelser fra Rigsarkivet med Landsarkiverne for Aarene 1916–1920, Kbh. 1922, s. 18 f.

Koloniernes Centralbestyrelse

Kolonialkontoret og Kolonialrevisionskontoret

Administrationen

I 246 år, fra 1671 til 1917, havde Danmark kolonier i Vestindien. Ældst i dansk besiddelse var øen Skt. Thomas. Ved kgl. oktroj af 11. marts 1671 oprettedes et Vestindisk Kompagni, som fik bemyndigelse til at tage den da næsten ubeboede ø i besiddelse med merkantile, eksekutive og judicielle beføjelser. Øen blev således ikke styret af regeringen i København, men af kompagniets hovedkontor. Ved patent af 28. november 1674 fik kompagniet desuden privilegium på at sejle og handle på Guinea-kysten, hvor der oprettedes et antal faste »etablissementer«. Formålet med disse var bl. a. at danne grundlag for kompagniets import af slaver til Skt. Thomas.

Den mindre nabø ø Skt. Jan blev besat i 1718, og ved kompagniets traktat med Frankrig i 1733 blev den noget sydligere liggende Skt. Croix erhvervet ved køb.²

1754–55 afvikledes kompagniet, hvorefter staten overtog såvel øerne som etablissementerne på Guineakysten. Om kompagniets arkiv, se Vejledende Arkivregistraturer XIV, s. 159–257.

De tidligere danske øer kaldes tilsammen Jomfruøerne eller Virgin Islands og er beliggende i den nordvestlige ende af øgruppen De små Antiller på 18° nordlig bredde og 65° vestlig længde i farvandet mellem Puerto Rico og Leeward Islands. Nordligst ligger Skt. Thomas og Skt. Jan med henholdsvis 86 og 55 km². Deres indbyggerantal var i 1841 henholdsvis 12.776 og 2.555 og i 1911 10.678 og 941. Omkring 70 km sydligere ligger Skt. Croix, der er på 218 km². Indbyggerantallet var her i de nævnte år 25.624 og 15.567. Øernes samlede areal er 359 km², omtrent som øen Mors.

2. Traktaten er trykt i G. Høst: Efterretninger om Øen Skt. Thomas, Kbh. 1791, s. 99 ff.

Skt. Croix og de to nordlige øer adskilte sig meget fra hverandre m. h. t. erhvervsstruktur. Mens Skt. Croix i overvejende grad var afhængig af plantagedriften, var trafikken på havnen Charlotte Amalie det vigtigste aktiv for Skt. Thomas. Forbindelsen mellem de to dele af besiddelserne var meget besværlig, navnlig inden dampskibenes tid. De havde næppe meget andet tilfælles end den danske administration.

Hovedparten af befolkningen var sorte. De hvide fordelte sig på forskellige nationaliteter og konfessioner. Udenfor embedsstanden var det danske islæt svagt, og dansk sprog var ikke særlig udbredt. Officielle bekendtgørelser udgik på dansk og engelsk. Efter slaveemancipationen 1848 byggedes det sociale system på bestemmelser, der svarede til den danske lovgivning om tyendeforhold, løsgængereri m. m. Racediskriminerende retsregler forekom ikke, og lovsproget kendte ikke udtrykkene »neger« eller »farvet«.

Da staten ved afviklingen af Vestindisk-Guineisk Kompagni 1754–55 overtog øerne, oprettedes ved kgl. resol. af 28. november 1754 et Vestindisk-Guineisk Renteskriverkontor under Rentekammeret, se Vejledende Arkivregistraturer XII, s. 93 ff. I 1760 blev det henlagt under det nyoprettede Vestindisk-Guineisk Rente- og Generaltoldkammer. Dette kollegium blev i 1816 sammenlagt med Generallandøkonomi- og Kommercekollegiet til et Generaltoldkammer- og Kommercekollegium. Det Vestindisk-Guineiske Renteskriverkontor forenedes nu med Kommercekollegiets Ostindiske Fags sekretariat, der administrerede besiddelserne i Trankebar. Det nye kontor blev kaldt Indiske Kontor og administrerede samtlige daværende tropiske kolonier. Ved omordningen af Generaltoldkammer- og Kommercekollegiet i 1840 ved kgl. kundg. af 30. december sammenlagdes Indiske Kontor med Handels- og Konsulatskontoret og blev til Kolonial- og Handelskontoret under kammerets 3. sektion.

For arkivdannelsen fik disse sammenlægninger kun ringe betydning. Der opretholdtes hele tiden særskilt arkivdannelse for henholdsvis vestindisk-guineiske og ostindiske sager. Forestillinger til kongen vedrørende kolonierne udgjorde dog en fælles række – »Indiske forestillinger og resolutioner« – se flg. afsnit.

Visse sager vedrørende tropekolonierne sorterede under andre

forvaltningsorganer. I overensstemmelse med principperne i kollegialreformen af 1840 overtog Kolonial- og Handelskontoret ikke revisionen af de koloniale regnskaber. Den blev udført i Kolonialrevisionen, der var en afdeling i 1. danske revisionskontor. Om revisionsvæsenets omordning i 1840 se Den danske Centraladministration, Kbh. 1921, s. 423 f.

Under Finanskollegiet oprettedes i 1786 Den vestindiske Gældslivkvidationsdirektion, der under sig havde lokale gældslivkvidationskommissioner på øerne, se Vejledende Arkivregistraturer III, s. 95–98. I 1816 ophævedes direktionen, og dens forretninger henlagdes under Direktionen for statsgælden og den synkende Fond, se Vejledende Arkivregistraturer III, s. 171 f.

Gejstlige sager og justitssager sorterede hele tiden under Danske Kancelli, også i kompagnitiden, se Vejledende Arkivregistraturer I, s. 4, 44, 55, 69, 73 og 120. Fra 1800 behandledes justitssager i kancelliets 3. (5.) departement, mens kirkesager hørte under 1. departement.

Militære sager blev ved statens overtagelse af øerne først henlagt under Generalkommissariatskollegiet (Generalitetet). Den militære styrke i Vestindien forblev dog et særskilt korps udenfor den almindelige militære organisation. Dens officerer var ikke officerer i den danske hær. Ved hærreformen 1763–64 blev »Land Militair Etaten paa de kongel. Americanske Eylande« underlagt Vestindisk-Guineisk Rente- og Generaltoldkammer.³

I forbindelse med hærplanen af 1803 kom det under overvejelse på ny at overføre kolonitropperne, såvel de vestindiske som de ostindiske (der hørte under Generallandøkonomi- og Kommercekollegiet) til Generalitetet. Begge civile kollegier frarådede denne forandring, og Generalitetet støttede dem overfor kronprinsen. Ved en skrivelse af 4. august 1804 til de to civile kollegier bestemte kronprinsen imidlertid, at de koloniale tropper fra 1. januar 1805 skulle henlægges under hans »immediate« overkommando.⁴

3. Relationer og resolutioner ang. Vestindien og Guinea 1760–65, nr. 90, 15. oktober 1764.

4. Vestindisk Journal 1803 nr. 873. Kronprinsens kommandantskab, indkomne sager 1803 nr. 3105.

Under krigen 1807–14 var øerne underkastet britisk besættelse. Efter dennes ophør blev den militære kompetence m. h. t. kolonierne nøjere defineret i kgl. reskript af 5. april 1816, der støttede sig til §§ 13 og 15–18 i frd. af 20 januar 1802 om landmilitæretatens indretning. Herefter var det alene militære kommandosager (§ 13), der af generalguvernøren skulle indsendes direkte til kongen (Generaladjudanturen), medens militære justitsager (§ 15) skulle sendes til generalauditøren og andre militære sager (§§ 16–18) til Generaltoldkammer- og Kommercekollegiet.⁵

Det lokale styre på øerne var indtil 1848 underlagt en generalguvernør, der tillige var militær øverstbefalende. Ved sin side havde han en vicegeneralguvernør, der også fungerede som guvernør over Skt. Thomas og Skt. Jan. Forvaltningen udøvedes gennem et kollegialt organ, Den vestindiske Regering, der var sammensat af generalguvernøren, vicegeneralguvernøren og to regeringsråder. For Skt. Thomas og Skt. Jan fandtes et lokalt råd bestående af guvernøren og to embedsmænd. En overret var øverste dømmende myndighed. Helt fra kompagnitiden bestod der borgerråd med beføjelser omtrent som »de 32 mænd« i København.

Ministerialsystemets indførelse i marts 1848 fik umiddelbart kun den virkning for den almindelige koloniale administration, at en minister, handelsministeren, fik ansvaret for Generaltoldkammer- og Kommercekollegiet, der indtil videre fortsatte sin virksomhed. Dog udelukkede ministeransvarligheden, at militære kommandosager kunne afgøres af kongen alene efter referat af generaladjudanten. Det medførte, at Generaladjudanturen begyndte at oversende vestindiske kommandosager til Generaltoldkammer- og Kommercekollegiet, efter marts 1848 også kaldet Handelsministeriet. Dette gav anledning til en brevveksling mellem Handelsministeriet og Krigsministeriet om, hvor disse sager rettelig hørte hjemme. Sagen blev afgjort ved kgl. resol. under Handelsministeriet af 22. juli 1848. Herefter skulle kommandosager vedr. de regulære tropper høre under Krigsministe-

5. Indiske forestillinger og resolutioner 1816 nr. 50.

riet, medens sager vedr. milicen (borgervæbningen) kom under Handelsministeriet.⁶

På dette tidspunkt var man i Danmark ukendt med de begivenheder på øerne, der allerede havde resulteret i en de facto ophævelse af slaveriet. Efterretningen om disse begivenheder udløste ekstraordinære administrative forholdsregler. Ved kgl. resol. af 18. august 1848 bestemtes, at en regeringskommissær med særlig fuldmagt skulle udsendes til øerne bl. a. med den opgave at reorganisere og forenkle administrationen. Handelsministeriet bemyndigedes samtidig til at modtage »alle til hvilkensomhelst Bestyrelsesgreen henhørende Beretninger og Forslag fra Colonial Administrationen istedetfor at disse hidtil, efter deres Art, ere indgaaede directe til de respect. Collegier, dog saaledes, at Handelsministeriet maa Intet beslutte eller foreslaae, uden efter forudgaaet Forhandling med vedkommende Ministerium«. ⁷

Denne resolution blev i skrivelser af 22. august s. å. meddelt de øvrige ministerier. Fra Justitsministeriet modtog Handelsministeriet herefter en række sager vedrørende justitsforhold på øerne.⁸ Hermed bortfaldt også den førmtalte ordning af kompetencen i militære sager. Den vestindiske hærstyrke var nu via regeringskommissæren underlagt handelsministeren, også i kommandosager.

Disse foranstaltninger blev gennemført uafhængigt af den almindelige administrative reform. Ved kgl. kundgørelse af 24. november 1848 blev ministerialsystemet fuldtud gennemført. Det interimistiske Handelsministerium bortfaldt, og Kolonial- og Handelskontoret blev delt. Handels- og konsulatssagerne kom til

6. Indiske forestillinger og resolutioner 1848 nr. 20, Vestindisk kopibog 1848 nr. 326 og 395, Krigsministeriets sekretariat, kommandosager og personel 1848 nr. 753.

7. Indiske forestillinger og resolutioner 1848 nr. 25, 30 og 31, Departementstidende 1848 s. 837 ff.

8. Justitsmin. 2. dept. 1848 j. nr. A 743. Se tillige Kolonialkontorets »visdomsbog« under rubrikken »Acter afgivne af Justitsministeriet fra dettes Archiv« samt Vestindisk Journal 1870 j. nr. 313. I visdomsbogen er desuden anført enkelte sager modtaget fra Kultusministeriet.

Udenrigsministeriet, hvor der oprettedes et særligt departementssekretariat for disse sager. Kolonialsagerne blev derimod henlagt under det nyoprettede Finansministerium. Kolonistytrelsens organisation blev nærmere bestemt ved bek. af 3. december 1848 om Finansministeriets ordning. Der oprettedes et direktorat, kaldet Koloniernes Centralbestyrelse, ledet af en kolonialdirektør, der var direkte ansvarlig overfor finansministeren. Til direktoratet var knyttet et ekspeditionskontor, kaldet Kolonialkontoret, hvis chef førte titel af kolonialsekretær.

Koloniernes Centralbestyrelse beskæftigede sig udelukkende med Danmarks tropiske kolonier. Af sådanne havde Danmark i 1848 besiddelserne i Vestindien og på Guineakysten tilbage. De guineiske etableringer blev ved konvention af 17. august 1850 overdraget til Storbritannien. Centralbestyrelsens funktion var herefter begrænset til Skt. Thomas, Skt. Jan og Skt. Croix.

Koloniernes Centralbestyrelse fik en meget selvstændig stilling i Finansministeriet. Direktøren kunne i eget navn og på eget ansvar afgøre alle løbende forretninger samt alle sager, »som havde deres i Lovgivningen eller Praxis grundede Norm eller Form«. I Kolonialkontoret kunne tillige sager, i hvilke der skulle falde kgl. resolution, færdigekspederes, idet den særlige række af »Indiske Forestillinger« videreførtes (med samme navn) i Koloniernes Centralbestyrelse. Andre styrelser, der hørte til Finansministeriet, f. eks. postvæsenet, der også havde egne forestillingsprotokoller under det tidligere system, måtte nu indhente deres kgl. resolutioner gennem ministeriets sekretariat. Kun i henseende til Kolonibestyrelsens egne forhold og personale udfærdigedes ekspeditionerne gennem sekretariatet.

Koloniernes Centralbestyrelsens forhold til de øvrige ministerier blev defineret ved skrivelser af 4. januar 1849 fra Finansministeriet, se tillige skrivelse af 14. december 1848 til Justitsministeriet. Af disse skrivelser fremgår, at der forud for Centralbestyrelsens henlæggelse under Finansministeriet var forhandlet om dette spørgsmål i Statsrådet. Disse forhandlinger er ikke refereret i statsrådsprotokollen, men ifølge skrivelserne skulle de have medført en modifikation af den ordning, der som ekstraordinær foranstaltning var gennemført ved den kgl. resolution af 18. august

1848, idet anordninger, som »ifølge deres Væsen udelukkende angaae Gjenstande, der efter Moderlandets Ressortforhold henhøre under et andet Ministerium«, nu ikke længere kunne udfærdiges og udstedes af Finansministeriet. Ministeriet fandt det dog ønskeligt at være underrettet om alt, hvad der passerede i kolonierne, hvorfor man bad de øvrige ministerier om at lade alle meddelelser, »som Samme maatte finde Anledning til at udfærdige til Autoriteter eller andre i Colonierne, udgaae igjennem Finantsministeriet«. ⁹

Virkingen af disse omlægninger kan illustreres med følgende eksempel: Fra Danske Kancelli havde Justitsministeriet arvet en sag om med visse ændringer at udvide forordningen af 1845 om arv til også at gælde på de vestindiske øer. Sagen var i august 1848 nær sin afslutning, men blev efter den kgl. resolution af 18. august oversendt til Handelsministeriet for at blive færdigekspederet der. Inden dette skete, var Koloniernes Centralbestyrelse oprettet med de ovenfor omtalte modificerede beføjelser. Sagen blev herefter sendt tilbage til Justitsministeriet, hvor den blev ekspederet den 31. december. ¹⁰

Danske love og anordninger havde ikke umiddelbart retskraft på de vestindiske øer. Ved kgl. resol. af 6. juni 1821 var det bestemt, at de kunne gøres gældende på øerne ved en skrivelse fra vedkommende regeringskollegium i de tilfælde, hvor øernes særlige forhold ikke gjorde modifikationer påkrævede. Var dette tilfældet, måtte der indhentes kgl. resolution. ¹¹

Efter junigrundlovens stadfæstelse kom det i Statsrådet under overvejelse, om grundloven eo ipso havde gyldighed for de vestindiske øer. Det blev fastslået, at grundloven »omfattede« disse som »Pertinents til Moderlandet«, og at den navnlig hjemlede fuld ansvarlighed for den minister, deres anliggender var henlagt under. På den anden side tillod forholdene ikke, at grundloven ligefrem kunne gøres gældende på øerne. Det blev vedtaget ikke at berøre spørgsmålet i det åbne brev af 1. juli 1849 til øernes indbyggere, der fortrinsvis beskæftigede sig med de af emancipa-

9. Vestindisk kopibog 1848 nr. 909, 1849 nr. 6–11.

10. Justitsmin. 2. dpt. 1848, j. nr. A 443.

11. Collegial-Tidende for Danmark 1821 s. 574 ff.

tionen fremkaldte problemer.¹² Grundloven blev ikke kundgjort på øerne og disse var ikke repræsenteret på Rigsdagen.¹³

Den i 1848 udsendte regeringskommissær gennemførte provisoriske ændringer af øernes styrelse. Således blev den kollegiale vestindiske regering ophævet og forvaltningen koncentreret i generalguvernementet. I juli 1850 blev titlen generalguvernør erstattet af guvernør og titlen guvernør med kommandant.¹⁴

Øernes forhold til moderlandet blev reguleret ved kolonialloven af 28. marts 1852. Det derved oprettede kolonialråd, bestående af 16 folkevalgte og 4 kongevalgte medlemmer, fik en rådgivende funktion ved lovgivningsmagtens udøvelse på øerne. Ifølge lovens § 2 kunne kongen, efter at have modtaget kolonialrådets betænkning, under vedkommende ministers grundlovmæssige ansvarlighed give anordninger, dels om udvidelse af de for kongeriget Danmark gældende love til Vestindien, dels om en række indre forhold, der var opregnet i § 2 stk. 2. Danske love kunne sættes i kraft på øerne med afvigelser af hensyn til deres særlige forhold, men ikke i henseende til lovenes grundsætninger. Anordninger, der indeholdt afvigelser, skulle ikke vedtages af Rigsdagen, men »fremlægges« på denne. I anliggender, der ikke omfattedes af koloniallovens § 2 gjaldt grundlovens regler om lovgivningsmagtens udøvelse.

Ophævelsen af Den vestindiske Regering fik kgl. stadfæstelse den 10. september 1853. Samtidig ophævedes Rådet på Skt. Thomas. Ved lov af 4. april 1855 om tillægsbevilling til finansloven 1855/56 vedr. koloniernes indtægter og udgifter fastlagdes rammerne for den lokale forvaltning.¹⁵ Den overordnede administration skulle varetages af guvernøren, der residerede på Skt. Croix og tillige var overøvrighed på denne ø. På Skt. Thomas og Skt. Jan indsattes en præsident, der tillige var viceguvernør samt overøvrighed på disse øer. En anordning af 9. maj 1855¹⁶ gav

12. Statsrådets Forhandlinger, II, s. 179 f.

13. Departementstidende 1851, s. 1072 f.

14. Kgl. resol. af 11. juli 1850, Indiske forestillinger og resolutioner 1850 nr. 13.

15. Indiske forestillinger og resolutioner 1855 nr. 1 og 19.

16. Indiske forestillinger og resolutioner 1855 nr. 26.

borgerrådene en mere tidssvarende skikkelse som kommunalbestyrelser.

Med hensyn til centraladministrationen fik kolonialloven den virkning, at alle vestindiske anliggender på ny blev centraliseret i ét ministerium, Finansministeriet. Da finansminister Sponneck den 9. august 1853 for første gang forelagde kongen et af kolonialrådet behandlet anordningsudkast – om løsgængerier –, indflettede han i forestillingen nogle bemærkninger om disse sagers behandlingsmåde. Han gik herved ud fra, at det som følge af koloniallovens bestemmelser »maa være overladt vedkommende Minister, under hvis Ansvar Anordningerne ville være at udfærdige, altsaa nu Finantsministeren, efterat Colonialraadets Betænkning er modtaget at forelægge de paagældende Anordninger til Deres Majestæts allerhøieste Billigelse, saafremt der fra hans Side ikke haves nogen Betænkelse«. Den i den kgl. resolution af 18. august 1848 indeholdte forpligtelse til om disse sager at forhandle med andre ministerier efter de til enhver tid gældende ressortforhold måtte hermed anses for bortfaldet. Det ville være i strid med lovens forudsætninger, om disse sager blev genstand for yderligere korrespondance og forhandling i moderlandet.¹⁷

I Statsrådets møde den 14. august fremsatte A. S. Ørsted i sin egenskab af premierminister nogle kritiske bemærkninger med henvisning til »det af Finansministeren opstillede Princip, at hvor i saadanne Sager Gouvernementet og Colonialraadet ere enige, skal Regjeringen ikke gjøre nogen Forandring«. Sponneck henholdt sig til sine bemærkninger i forestillingen, idet han »navnlig urgerede den absolute Nødvendighed af, at den Minister, hvem Colonierne ere underlagte, maa for saadanne Sagers Vedkommende betragte sin Stilling paa samme Maade, som Hertugdømmernes Ministres Stilling er med Hensyn til de dem underlagte Sager«. ¹⁸

Sponnecks påstand kan ikke siges at have hjemmel i den da gældende statsret. Han siger også kun, at han »urgerer« dvs. insisterer på sin fortolkning. Hans stilling kan på ingen måde sammenlignes med den hertugdømmernes ministre havde. Ifølge

17. Indiske forestillinger og resolutioner 1853 nr. 27 d.

18. Statsraadets Forhandlinger V, s. 179.

kundgørelsen af 28. januar 1852 var disse alene ansvarlige overfor kongen. Sponnecks betragtning tager kun sigte på selve ressortfordelingen, som ikke var underkastet grundlovens lovgivningsmagt. Kolonialloven bruger udtrykket »vedkommende minister«, hvilket ikke udelukker, at der fra sag til sag kan være tale om forskellige ministre, men med udgangspunkt i intentionerne bag kolonialloven får Sponeck sat igennem, at kun finansministeren er kompetent i vestindiske sager, og at han ingen pligt har til at høre de pågældende fagministre. At afgørelsen skjuler sig bag den kgl. stadfæstelse af en vestindisk anordning om løsgængerer har åbenbart medført, at den ikke var tilstrækkeligt kendt. Da Kultusministeriet nogen tid efter meddeler en dispensation fra ægteskabslovgivningen ved skrivelse direkte til guvernementet, modtager det en skarp tilrettevisning fra Finansministeriet, hvori det bl. a. hedder, at »den ved Colonialloven indtraadte Forandring i Koloniernes Stilling og Forhold til den herværende Regjering vil medføre, at der for Fremtiden saare sjelden, om overalt, kan blive Spørgsmaal om Correspondance paa Colonierne fra noget andet Ministeriums Side end det, hvilket Koloniernes Centralbestyrelse i Moderlandet er underlagt«. ¹⁹

Et par år senere opstod en ny situation. Den såkaldte grundlovsindskrænkning af 2. oktober 1855 opregnede i sin § 2, hvilke anliggender der under helstatsforfatningen skulle være kongerigets særlige, herunder koloniernes *indre* anliggender. Heraf fulgte, at andre kolonianliggender skulle høre til monarkiets fællesanliggender. Koloniernes Centralbestyrelse blev henlagt til det nyoprettede Ministerium for Monarkiets fælles indre Anliggender ved kgl. resol. 16. oktober 1855.

En sondring mellem koloniernes indre og øvrige anliggender viste sig i praksis vanskelig at gennemføre, bl. a. opstod der budgetmæssige problemer. For at skabe klarhed fremsatte kongerigets indenrigsminister i december samme år et lovforslag om, at koloniernes, herunder også Grønlands, indre anliggender skulle ophøre med at være kongeriget Danmarks særlige anliggender. ²⁰ Forslaget mødte modstand i Folketinget. Under udvalgsbehand-

19. Kultusmin. 1. dpt. 1848 j. nr. A 34.

20. Rigsdagstidende 1855, Anhang. sp. 3 ff.

lingen udarbejdedes et nyt forslag, som blev vedtaget i Rigsdagen. I dette blev de vestindiske koloniers indre anliggender betegnet som dem, der svarede til kongerigets særlige. Overbestyrelsen af disse skulle varetages af vedkommende ministre for kongerigets særlige anliggender.²¹ Da såvel kolonialrådet som monarkiets finansstyrelse udtalte sig imod det, og da man ikke antog, at Rigsrådets samtykke kunne opnås, blev forslaget ikke stadfæstet.²²

Resultatet blev, at der på det administrative plan ingen ændringer skete. Samtlige vestindiske anliggender forvaltedes fremdeles af Koloniernes Centralbestyrelse. Fra 16. oktober 1855 til 1. august 1858 sorterede Centralbestyrelsen under Ministeriet for Monarkiets fælles indre Anliggender og derefter igen under finansministeren. Dette havde kun ringe praktisk betydning og medførte egentlig blot, at styrelsens egne sekretariatsanliggender behandlede i det ministeriums sekretariat, hvorunder den til enhver tid hørte. Lovforslag om koloniernes indre anliggender blev ganske vist forelagt i kongerigets rigsdag, men af ministeren for monarkiets indre anliggender eller finansministeren. Kolonialbudgettet blev en del af monarkiets budget, men på kongerigets finanslov optoges en paragraf, ifølge hvilken det blev »approberet« for kongerigets vedkommende. Dette skete første gang i tillægsbevillingslov for finansåret 1856/57 og herefter på hvert års finanslov til og med 1862/63. I 1862 vedtog Rigsrådet ved lov af 16. april og Rigsdagen ved lov af 29. december, at kolonialbudgettet til og med 1865/66 kunne udstedes ved kgl. anordning. Årsagen til dette var dels det besvær, der var forbundet med at lade budgettet behandle – omend ganske summarisk – i to lovgivningsorganer, dels at give regeringen større handlefrihed m. h. t. at forberede en omordning af øernes administration, herunder en deling af kolonialrådet. De to love medførte, at der nu anvendtes samme procedure i øernes finansielle anliggender som i de »indre« anliggender.

Inden disse love udløb, blev forholdet reguleret ved en ny

21. Rigsdagstidende 1855, Anhang B sp. 173 ff.

22. Indenrigsmin. sekretariat 1859, nr. 117. Min. f. Monarkiets fælles indre Anl. 1856, nr. 17 c. Vestindisk journal 1856, nr. 758.

koloniallov af 27. november 1863, der trådte i kraft 1. april 1865. Ved denne blev øerne delt i to overøvrighedskredse (kommuner) med hver sit kolonialråd. Der var allerede i kolonialloven af 1852 åbnet mulighed for en sådan deling, og den var også provisorisk blevet gennemført ved anordning af 26. april 1863. Den nye koloniallov betød en udvidelse af øernes selvstyre. Således blev deres finanser udskilt fra moderlandets. De skulle herefter alene udrede en fast ydelse til »de almindelige Statsfor nødheder« (§ 56) samt afholde alle udgifter til øernes administration, herunder også et årligt beløb af 12.600 rdl. til overbestyrelsen og kolonialrevisionen i København (§ 53). Kolonialrådets deling indebar, at borgerrådene bortfaldt, idet deres funktioner blev overtaget af de nye råd. Symbolsk manifesterede reformen sig derved, at den hidtil officielle betegnelse »De dansk-vestindiske Besiddelser« erstattedes af »De dansk-vestindiske Øer«.

I årene efter den nye koloniallovs ikrafttræden modtog regeringen flere andragender fra øerne om lettelser i deres økonomiske vilkår. Bl. a. ønskede man fritagelse for forpligtelsen til at betale centraladministrationens udgifter. Da regeringen i den samme periode forhandlede med USA om afhændelse af Skt. Thomas og Skt. Jan indtog den foreløbig en henholdende stilling. Først da salgsforhandlingerne i 1870 var strandet, tog regeringen spørgsmålet om en revision af bestyrelsesformen op med det resultat, at embedet som kolonialdirektør bortfaldt og Kolonialrevisionskontoret blev ophævet.

Kolonialrevisionskontoret hørte formelt ikke til Koloniernes Centralbestyrelse, men stod i nær berøring med den. Som nævnt var revisionen af de koloniale regnskaber i 1840 blevet udskilt fra den almindelige kolonialforvaltning. Ved administrationsreformen i 1848 blev revisionen etableret som et selvstændigt kontor under Generaldecisoratet for det indirekte Skattevæsen, og da dette fra 1. november 1856 til 1. august 1858 var henlagt under Ministeriet for monarkiets fælles indre anliggender, fulgte Kolonialrevisionen med. Da det samme var tilfældet med Koloniernes Centralbestyrelse, opstod herved ingen problemer. Det gjorde der derimod, da kolonialbestyrelsen pr. 1. april 1865 blev overført til Indenrigsministeriet, medens Kolonialrevisions-

kontoret forblev under Finansministeriet. Ligesom i 1856 var henlæggelsen under en anden minister ikke af større administrativ betydning. Den var led i en omfordeling af forretningerne imellem ministerierne som følge af helstatsordningens bortfald. Kolonialrevisionskontorets formelle tilknytning til Generaldecisoratet for det indirekte Skattevæsen hindrede det i at følge med til Indenrigsministeriet.

Ulemperne ved dette viste sig hurtigt. Allerede den 26. maj 1865 henstillede finansministeren i en skrivelse til konseilspræsidenten, at Kolonialrevisionskontoret indbefattedes under udtrykket Koloniernes Centralbestyrelse, og således kom under Indenrigsministeriet. Kontoret stod kolonialbestyrelsen meget nær og havde især efter kolonialloven af 1863 meget lidt forbindelse med Finansministeriets virkekreds.²³ Ved kgl. resol. af 16. juni 1865 bestemtes det, at Kolonialrevisionskontoret skulle høre under Indenrigsministeriet, dog at det i henseende til regnskabernes decision fremdeles var underlagt Generaldecisoratet for det indirekte Skattevæsen.²⁴

I 1869 blev stillingen som chef for Kolonialrevisionskontoret ledig ved indehaverens død. Da det var klart, at der under alle omstændigheder forestod en omordning og indskrænkning af koloniadministrationen, blev stillingen ikke besat. Umiddelbart efter, at aftalen om salg af Skt. Thomas og Skt. Jan definitivt var bortfaldet, indtrådte i maj 1870 et regeringsskifte. Dette medførte, at Koloniernes Centralbestyrelse fra 3. juni s. å. påny blev henlagt under Finansministeriet. Ifølge Krieger, der blev justitsminister i den nye regering, havde Fonnesbech bl. a. stillet den betingelse for at overtage hvervet som indenrigsminister, at han skulle være fri for de vestindiske anliggender.²⁵

En af finansminister Fengers første embedshandlinger som minister for kolonierne bestod i at afskedige kolonialdirektør Skrike med pension med den følge, at stillingen ophævedes som selvstændigt embede. Hensigten var dels at opnå en besparelse, dels »at indføre en til de stedfindende Forhold bedre svarende

23. Finansministeriets sekretariat, kopibog 1865, nr. 1845.

24. Konseilspræsidiets forestillingsprotokol 1865, nr. 77.

25. A. F. Kriegers Dagbøger, IV, Kbh. 1921, s. 378.

Simplifikation af Forretningsgangen«. Direktør-funktionen blev mod et mindre honorar overdraget en af ministeriets departementschefer, Martin Levy, en ordning der opretholdtes, sålænge Centralbestyrelsen bestod.²⁶

Samme år fremsatte regeringen lovforslag om, at de vestindiske kolonialkasser fra 1. april 1871 skulle ophøre med at udrede udgifterne til overbestyrelsen og kolonialrevisionen i København. Udgifterne skulle i stedet afholdes af statskassen. Ved samtidig at nedskære antallet af fast ansatte fra hidtil 8 (1 kolonialdirektør, 2 kontorchefer, 2 fuldmægtige, 1 kancellist og 2 revisorer) til for fremtiden 3 (1 kontorchef og 2 fuldmægtige) ville de samlede udgifter blive reduceret med ca. 5000 rd., fra 12.600 til 7.400 rd.

I Folketingets udvalg om dette forslag var der enighed med regeringen om, at staten burde overtage disse udgifter, derimod ikke om den planlagte omordning af Centralbestyrelsen. Det var efter udvalgets mening ikke godtgjort, at Centralbestyrelsen var mindre nødvendig eller nyttig nu end tidligere. Forslaget kunne fremkalde det uheldige indtryk, at regeringen havde opretholdt unyttige embeder, sålænge det var kolonialkasserne, der betalte, mens de blev nedlagt, når staten overtog dem. Hvis øerne, som det var forudset i kolonialloven, skulle føres frem mod større selvstyre, forudsatte det forhandlinger om reformer i forvaltningen, retsvæsenet, skattevæsenet, arbejdsregulationerne m. v., forhandlinger der burde ledes af »en Opgaven voxen Kolonialdirektør«, hvorfor det på nuværende tidspunkt forekom uheldigt at afskaffe direktørembedet. Udvalget forestillede sig derimod en styrkelse af den tidligere direktørpost, således »at Øernes Bestyrelse overdrages i sin Helhed til een Mand, som kan benævnes kongelig Kommissarius eller noget Lignende, og som saavidt gjørligt i sin Person forener den Myndighed og alene forestaar og leder de Forretninger, som nu ere fordelte imellem Kolonialministeren, Kolonialdirektøren og Guvernøren«. Derimod mente man, at Centralbestyrelsen i fremtiden ikke burde besættes med faste pensionsberettigede embedsmænd, men mere med mænd, som ministeren havde tillid til, og som lønnedes med honorarer.

26. Finansministeriets forestillinger 1870, nr. 66.

Udvalget sluttede med at understrege, at man ved at afskaffe Kolonialdirektoratet uden forbindelse med en rationel plan for den fremtidige ordning af øernes forvaltning kun ville opnå, »at den Sum af Dygtighed og Indsigt, som sættes til at varetage Øernes Tarv« reduceres betydeligt. Det indstilledes, at lovforslaget ændredes, så det kom til at lyde således:

»Det Beløb (12.600 Rd.), som hidtil – ifølge Kolonialloven af 27. November 1863 §§ 52 og 53, 1ste Stykke – har paahvilet de vestindiske Kolonialkasser til Overbestyrelsen og Kolonialrevisionen i Moderlandet, bliver fra 1ste April 1871 at udrede af Statskassen og stilles fra denne Dag til vedkommende Ministers Raadighed, dog således, at indtil videre ingen Ansættelse med Pensionsberettigelse maa finde Sted ved bemeldte Centralbestyrelse eller Revision«. ²⁷

Regeringen fulgte ikke de synspunkter, der var gjort gældende af folketingsudvalget. Kolonialdirektørembedet blev ikke genoprettet i en ny form. Derimod gennemførtes pr. 1. april 1871 en sammenlægning med Kolonialrevisionskontoret. I forestillingen til kongen begrundede Fenger dette med, at »han (chefen for Kolonialkontoret) derved vil blive sat i stand til ogsaa gjennem Regnskaberne at erholde Oplysninger over den locale Administrations Gang, ligesom der ogsaa vil komme større Enhed i det herværende Tilsyn med den overordnede Ledelse af Koloniernes Bestyrelse«. ²⁸

Inden sammenlægningen bestod kolonialkontorets faste personale af en kontorchef, indtil 1889 kaldet kolonialsekretær, en fuldmægtig, der tillige var pakhusforvalter (se neden for s. 50), og en assistent (kancellist). Kolonialrevisionskontoret havde oprindeligt en kontorchef, hvis stilling var ubesat fra 1869, en fuldmægtig og en revisor. Da kolonialloven af 1863 medførte øget revisionsarbejde, bl. a. med de kommunale regnskaber, ansattes i 1865 endnu en revisor. Til begge kontorer var tillige knyttet nogle løst ansatte.

Efter sammenlægningen havde Kolonialkontoret en kontorchef,

27. Rigsdagstidende, 1870/71 Folket. Forh. sp. 63–67, 185–88, 6018–19, 6291, Tillæg A sp. 1411–14, Tillæg B sp. 1331–82.

28. Finansministeriets forestilling 1871 nr. 32.

to fuldmægtige, en revisor og to assistenter. I 1880 var revisorstillingen bortfaldet, men antallet af assistenter øget til fire. Assistenterne svarede til nutidens sekretærer i ministerierne. I resten af perioden forblev personalets størrelse uændret, dog var der lejlighedsvis ansat 5 assistenter.

Som fastsat i loven af 25. marts 1871 blev de pensionsberettigede stillinger ved ledighed omdannet til ikke-pensionsberettigede. I praksis fik dog afgåede embedsmænd eller deres enker ved særskilt lov tillagt pension af sædvanlig størrelse, og ved lønloven for ministeriernes embeds- og bestillingsmænd af 22. marts 1907 (lov nr. 42), § 3, blev stillingerne som kontorchef og fuldmægtig i Kolonialkontoret påny forbundet med pensionsret.²⁹

Fra gammel tid havde guvernørresidensen på de vestindiske øer befundet sig på Skt. Croix. Heri skete 1871 den ændring, at residensen flyttedes til Skt. Thomas, mens Skt. Croix fik et præsidentskab. I forestillingen til den kgl. resolution, hvorved flytningen stadfæstedes, fremførtes, at guvernøren burde have sæde på Skt. Thomas på grund af denne øs handelsmæssige og udenrigspolitiske nære forbindelse med staterne i Den mexikanske Bugt. Præsidentskabet på Skt. Croix ville være tilstrækkeligt til at varetage denne øs interesser, mens guvernøren ved at have bopæl på Skt. Thomas på den anden side ikke ville være hindret i »at øve Indflydelse paa de vigtigere Skt. Croix vedkommende Spørgsmål«. ³⁰ Ved lov nr. 101 af 14. april 1883 nedlægges præsidentskabet. Guvernøren udøvede herefter overøvrighedsmyndigheden begge steder og kunne have residens vekselvis på Skt. Thomas og Skt. Croix.

I 1906 gennemførtes en mindre indskrænkning i Centralbestyrelsens stilling som eneste regeringsautoritet for de vestindiske øer, idet folkekirkelige anliggender blev overført til Kultusministeriet. Anledningen var, at der i 1903 var rejst klage over den mangelfulde betjening af øernes evangelisk-lutherske menighed, som 12 pct. af befolkningen tilhørte. Klagerne medførte, at

29. Rigsdagstidende 1906/07 tillæg A sp. 2661.

30. Kgl. resol. af 9. marts 1872, Indiske forestillinger og resolutioner 1872 nr. 12, Vestindisk Journal 666/1872.

Kultusministeriet i en skrivelse til Finansministeriet af 6. oktober 1904 foreslog, at det fik overdraget administrationen af de kirkelige anliggender på øerne. I Kolonialbestyrelsen stillede man sig, støttet af finansminister Hage, afvisende overfor tanken. Hages efterfølger Vilhelm Lassen var derimod imødekommende. Den 30. marts 1906 erklærede han i Landstinget, at han havde drøftet sagen med kultusministeren, og at der ville ske noget, så snart de nye koloniallove var vedtaget.

I kolonialloven for de dansk-vestindiske øer, nr. 124 af 6. april 1906, § 50 blev det bestemt, at statskassen fremtidig overtog udgifter til folkekirkens menigheder på øerne. Med henvisning til dette erklærede Finansministeriet sig ved skrivelse af 3. august 1906 indforstået med, at folkekirkelige sager overgik til Kultusministeriet ved lovens ikrafttræden pr. 1. april 1907. I Kultusministeriet ønskede man imidlertid, at også sager om andre trossamfund skulle overføres til dets forretningsområde. Hertil erklærede Finansministeriet den 11. september s. å., at det kun var udgifterne til folkekirkens menigheder, der skulle udredes af statskassen. Udgifter til andre kirkelige formål afholdtes derimod over de koloniale budgetter, der henhørte under kolonialrådenes bevillingsmyndighed. »Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet vilde saaledes ved ogsaa at overtage de ikke-folkekirkelige Anliggender kunde komme til at træde i Forhold til Øernes bevilgende Myndigheder, men det vil af Hensyn til Moderlandets hele Forhold til Øerne være af stor Vigtighed, at det er den samme med Øernes særlige Forhold bekendte Styrelse, med hvilken Øernes Repræsentation er henvist til at forhandle. En anden Sag er det, at Finansministeriet i alle deslige Sager vil lade sig det være magtpaaliggende at indhente Kirkeministeriets Erklæring, forinden Afgørelse træffes«. ³¹

Ved kgl. resolution af 18. januar 1907, bekendtgørelse nr. 7, blev det herefter bestemt, at Kultusministeriet fra 1. april s. å. overtog de folkekirkelige anliggender på øerne, således at disse blev administreret gennem biskoppen over Sjællands stift uden mellemkomst af guvernementet.

31. Rigsdagstidende 1905/06, Landst. Forh. sp. 1353 f. Kolonialkontoret pk. nr. 652 Cultusmin. 1. dpt. j. nr. 3 C 699/1903.

Kolonialloven af 1906, som blev den sidste, medførte iøvrigt ingen nævneværdige ændringer i organisationen af øernes styrelse.

I 1913 blev benævnelsen Koloniernes Centralbestyrelse ændret til De vest-indiske Øers Centralbestyrelse og kontorets navn til Det vestindiske Kontor.³² Denne ændring synes udelukkende foranlediget af, at den i 1909 nedsatte finanslovkommission havde benyttet disse betegnelser. Noget bevidst forsøg på at distancere sig fra ordet »koloni« har der næppe været tale om. I hvert fald havde man endnu ved lovrevisionen i 1906 bibeholdt betegnelser som »koloniallov« og »kolonialråd«.

Ved konvention af 4. august 1916 blev de dansk-vestindiske øer for en sum af 25 millioner dollars afhændet til USA.³³

Tilbage på øerne blev en dansk embedsmand som specialkommissær og fungerende generalkonsul med henblik på afviklingsforretningerne og til at varetage danske interesser fremover. Specialkommissariatet nedlagdes ved kgl. resolution af 29. august 1920³⁴, og dets forretninger overdroges til den fungerende danske konsul på Skt. Thomas. I august 1926 omdannedes konsulatet til et generalkonsulat.

Koloniernes Centralbestyrelse blev ved bekendtgørelse nr. 45 af 20. marts 1917 nedlagt fra 1. april at regne. Da der endnu en tid ville være vestindiske sager at behandle i Finansministeriet, bibeholdtes foreløbig Det vestindiske Kontor under ministeriets 1. departement. Ved kgl. resol. af 20. marts 1920 ophævedes kontoret. De endnu resterende vestindiske forretninger henlagdes under Finansministeriets sekretariat, hvor Vestindisk journal videreførtes til og med 1933. Vestindiske sager efter dette år findes i sekretariatets journal. Personalet i Vestindisk Kontor overflyttedes til andre af ministeriets kontorer, bortset fra kontorets chef, Carl Dines Hansen, der afskedigedes med ventepenge.

32. Indiske forestillinger 1913 nr. 23.

33. Danmarks Traktater efter 1814, VII, s. 581–602.

34. Kongelige resolutioner vedrørende Vestindien 1920 nr. 3.

Arkivet

Den første aflevering af arkivalier fra Koloniernes Centralbestyrelse til Rigsarkivet fandt sted i 1893. Senere fulgte enkelte mindre afleveringer. En større samlet aflevering skete i 1921. Siden har Rigsarkivet modtaget enkelte efterafleveringer, senest i 1959. Dog modtoges endnu i 1961 fra Skattedepartementet arkivet efter Den tilsynshavende med det danske koloniallotteri. Det antages, at der ikke er flere arkivalier vedrørende styrelsen af de vestindiske øer, som ikke er enten afleveret eller gået tabt.

Der haves ingen efterretninger om bevidste kassationer i Centralbestyrelsens arkiver inden afleveringen. I forbindelse med en omfattende kassationsbehandling i Finansministeriets arkiver gav ministeriet i skrivelse af 10. juli 1944 Rigsarkivet tilladelse til meget betydelige kassationer i Centralbestyrelsens arkiv, fortrinsvis regnskabssager (bilag til ovennævnte skr. s. 8 ff.). Af de sager fra Kolonialkontoret, der er opført på kassationslisten, synes ikke alt at være kasseret, uden at det kan ses hvorfor. For en nutidig vurdering ville en kassation af disse sager have været følt som et tab. Således var f. eks. sager vedr. emigration, sundheds- og karantænevæsen, apotekervæsen m. v. dømt til kassation.³⁵

I en skrivelse af 7. oktober 1949 til Finansministeriets Sekretariats- og budgetkontor bad Rigsarkivet om tilladelse til at kassere en række nærmere betegnede sager fra det tidligere Kolonialkontor i forbindelse med en gennemgang af de på journalnummer henlagte sager. Det blev dog tilføjet, at arbejdet med at udskille de pågældende sager, der ansloges at fylde 10–15 pct. af den plads, journalsagerne optager, muligvis ville være så stort, at de ikke stod i noget rimeligt forhold til den ved kassation indvundne plads. Hvis det var tilfældet, ville kassationen ikke blive gennemført. I skrivelse af 18. oktober s. å. gav Finansministeriet sit samtykke hertil. Kassationen blev ikke gennemført. Ved arbejdet med nærværende registratur – påbegyndt 1969 – blev de på journalnummer henlagte sager gennemgået. Den i 1949 fremsatte tvivl om det hensigtsmæssige i kassationen viste sig da berettiget.

35. Kassationssag 04–1, Finansministeriet som helhed.

Det er dog sandsynligt, at Kolonialkontorets arkiv på anden måde har lidt tab. Endnu i 1933, da Vestindisk journal ophørte, var en række afviklingssager ikke sluttet. De videreførtes i Sekretariats- og budgetkontorets journal. En del af dem blev henlagt som finanslov- eller tillægsbevillingslovsager, der synes at være gået tabt for perioden 1926–1938. Ifølge en skrivelse fra Finansministeriet af 2. oktober 1957 er de ved en misforståelse under besættelsestiden blevet destrueret. Blandt disse menes at have været sagerne om afviklingen af Den vestindiske Seddelbank og af Det danske Koloniallotteri.

Rigsarkivet har ikke siden afleveringen i 1893 forsøgt nogen egentlig registrering af materialet. Fra nævnte år stammer en seddelregistratur, der dog hovedsagelig omfattede vestindiske reviderede regnskaber, en gruppe der som nævnt falder udenfor denne registraturs rammer. Arkivets benyttede har følgelig været henvist til fortrinsvis at orientere sig i afleveringsdesignationerne. Den vestindiske kommission af 1902 blev i 1950 ordnet og seddelregistreret, medens der i 1958 fandt en registrering af især regnskabsprotokoller sted. Ved denne gennemgang overførtes de reviderede regnskaber til de vestindiske lokalarkiver. Indtil 1957 var dele af Den vestindiske Rekrutterings arkiv opstillet på Landsarkivet for Sjælland, men blev dette år overført til Rigsarkivet.

Ved den nu foretagne ordning og registrering har især de såkaldte gruppeordnede sager i Kolonialkontoret voldt problemer. På mange af de oprindelige pakker var der uoverensstemmelse mellem indhold og pakkebetegnelse. Hvor dette var tilfældet, er overensstemmelse søgt tilvejebragt. Dette har nødvendiggjort visse omgrupperinger af materialet, således at den administrativt tilblivne ordning kun delvis har kunnet opretholdes. Personsager, herunder sager om pensioner, forsikringer, strafudståelser m. v. er, hvor det har været muligt, lagt alfabetisk efter navn. I andre tilfælde er sagerne henlagt kronologisk.

Koloniernes Centralbestyrelse indtog indenfor Finansministeriet den særstilling i arkivalisk henseende at have sin egen række af kgl. forestillinger. Alle andre afdelinger i ministeriet indgav forestillinger til kongen gennem sekretariatet, hvor de samledes i en fælles række. Kun forestillinger vedrørende Centralbestyrelsens

egne anliggender, f. eks. om udnævnelse af dens embedsmænd, skal søges i den fælles række.

Centralbestyrelsens forestillinger kaldes »Indiske forestillinger og resolutioner«. Det er en direkte fortsættelse af en række af samme navn i Generaltoldkammer- og Kommercekollegiet. Fra 1754 til 1760, da de vestindiske øer sorterede under Rentekammeret, findes de vestindiske forestillinger i dettes »Relations- og resolutionsprotokoller for Danmark«. ³⁶ Da øerne i 1760 blev henlagt under det nye Vestindisk-Guineisk Rente- og Generaltoldkammer, påbegyndtes en særskilt række af vestindiske forestillinger, der også omfattede de guineiske. Fra 1816 indgik ostindiske forestillinger ligeledes i denne række. I 1824 skiftede den navn til »Indiske forestillinger«.

Centralbestyrelsens forestillinger er samlet i bind, hver omfattende flere årgange. De er ordnet kronologisk efter resolutionsdato og er forsynet med løbenummer øverst til højre på forestillingens første side. Nummeret til venstre er kabinetssekretariatets journalnummer. Løbenumrene begynder forfra med hver årgang. Undertiden er forestillingerne ledsaget af bilag, f. eks. indstillinger fra underordnede myndigheder. Disse er forsynet med det pågældende løbenummer med tilføjelse af et litrum. Forestillingerne har ingen henvisning til den pågældende sags journalnummer, og der er intet register til dem, bortset fra perioden 1915–31.

Som hjælpemiddel har man ført nogle protokoller, kaldet »Vestindiske resolutionsprotokoller«. Heri er selve resolutionerne afskrevet. I de tilfælde, hvor resolutionen ikke indeholder andet end »Indstillingen bifaldes« eller lign., er også indstillingen afskrevet. I disse protokoller medtages også andre ministeriers kgl. resolutioner vedrørende Vestindien, især Udenrigsministeriets. Der er ialt fire sådanne protokoller dækkende perioden 1846–1919. Resolutionerne er indført kronologisk efter resolutionsdato og er fortløbende nummereret indenfor hvert bind. Foran i hvert bind findes et navne- og sagregister, der henviser til resolutionsnumrene. Registerne er indenfor hvert bogstav ført

36. Vejledende Arkivregistraturer XII, s. 25.

anbragt i omvendt orden med de laveste numre bagest i bindet. Der er ingen særlige brevnumre, kun paginering. Foroven på kopien er anført dato og journalnummer, på skrivelser til guvernementet tillige den ovenfor omtalte særnummerering. Fra 1913 benyttes skrivemaskine, men kopierne er stadig pressekopier. Til disse kopibøger findes ingen andre registre end konceptregistre, ført i særlige bind.

Man kan af kopibogen se, om det er ministeren eller en embedsmand – som regel direktøren – der har underskrevet brevet. I de håndskrevne kopibøger står der i første tilfælde under brevet »Ministeren«, i sidste tilfælde »CCB« (Coloniernes Central Bestyrelse). Pressekopierne har kopi af underskriften.

Antallet af udgåede skrivelser var i perioden 1849–1917 ca. 1100 om året i gennemsnit. I 1870'erne og 1880'erne lå tallet en del under gennemsnittet, men viste derefter stigende tendens og nåede efter 1910 op på ca. 1500.

Der findes en særlig række fortrolige kopibøger, ialt fem tynde bind. Den første dækker årene 1886–92 og kalder sig »Supplement til Kopibog«. Den indeholder håndskrevne kopier. Sålænge den almindelige kopibog er håndskrevet, indgår kopierne af de fortrolige breve i rækken af dennes brevnumre, idet der i stedet for teksten blot skrives »fortrolig«.

De følgende to bind, dækkende perioden 1893–1902, er betegnet »Fortrolig Kopibog« og består af pressekopier. De to sidste bind, der går til 1917, hedder »Supplement til Fortrolig Kopibog«. Selve de fortrolige kopibøger findes ikke og ses ikke at være afleveret til Rigsarkivet.

De fortrolige kopibøger er indrettet som de almindelige med henvisning til journalnummer og med særlig nummerering af breve til guvernementet. De fleste fortrolige breve er stilet til guvernementet eller guvernøren personlig.

Postbøger er fortegnelser over breve afsendt til Vestindien. Det anføres ved hvert enkelt brev, til hvilken myndighed det er sendt. I langt de fleste tilfælde er det til guvernementet. Tillige gives en antydning af brevetts indhold. Brevene er årgangsvis nummereret, dog har hver modtager sin egen nummerrække. Postbognumrene anførtes både på den udgående skrivelse og i

kumulativt med markering af årgangene. Ved hver resolution er i venstre margin anført sagens journalnummer, forsåvidt det drejer sig om Centralbestyrelsens egne kgl. resolutioner.

Vestindiske resolutionsprotokoller giver en indgang såvel til forestillingerne som til journalnumrene på sager, der har været forelagt kongen. Det drejer sig perioden igennem om gennemsnitlig ca. 40 sager om året. Alle stadfæstelser af love, anordninger, bekendtgørelser og budgetter vil kunne findes heri. Desuden andre sager, som efter gældende praksis krævede kgl. resolution, f. eks. udnævnelser, beskikkelser, dispensationer, benådnings, bevillinger m. v. Sådanne sager kan i registeret findes såvel under personnavn som under sagsbetegnelse.

Kolonialkontorets arkiv består af fire hovedrækker: Vestindiske kopibøger, Vestindiske journaler, sager til Vestindisk journal og gruppeordnede sager. Hertil kommer enkelte mindre grupper.

Vestindisk kopibog fortsætter en tilsvarende række i Kolonial- og handelskontoret. Til og med første halvdel af 1888 benyttes håndkopiering, derefter pressekopiering. Af de håndskrevne kopibøger findes ét bind pr. år. Afsendelsesdato er anført øverst på hver side. I venstre margin står adressat, journalnummer og brevnummer. Breve til Vestindien – for det meste til guvernementet – har foruden brevnummer et særligt postbognummer, anført over teksten. Undertiden findes i venstre margin desuden et litrum og et nummer, der henviser til de såkaldte tegnebøger (se nedenfor). I hvert bind findes fuldt alfabetiseret person- og sagregister, der henviser til bindets paginering (ikke til brevnummer). Registeret er en renskrift af et i årets løb ført konceptregister, hvoraf nogle er bevaret.

Fra 1. juli 1888 gik man over til pressekopiering, dvs. at kopien fremstilles ved, at et tyndt fugtigt ark presses over det renskrevne brev. Da aftrykket er spejlvendt, skal det læses gennem arket. Metoden gav dog ofte ret svage aftryk. I sådanne tilfælde kan man prøve at læse på den anden side af arket ved hjælp af et spejl. Da der nu skulle bruges mindst ét blad til hver kopi, voksede omfanget til to eller tre bind pr. år. Kopierne er

kopibogen, jfr. foran. Ved denne nummerering blev det muligt for modtageren at kontrollere, om alle breve nåede frem. I postbogens højre kolonne er anført, med hvilket skib brevene befordredes samt afsejlingsdatoen. Indtil 1870 afsendtes brevene in duplo med hvert sit skib. Også duplikaternes afsendelse er anført i postbogen.

Vestindisk journal (V. J.) er fortsættelsen af en række, der begynder i 1773 og finder sin blivende form i begyndelsen af 1800-tallet. Den er indrettet efter den model, der almindeligt anvendtes i den kamerale administration – »rentekammersystemet«. Hver indkommen skrivelse journaliseredes under første ledige nummer. Journalen er årgangsordnet. Hver årgang består af ét bind, bortset fra tiden efter øernes afhændelse. Antallet af numre i journalen fulgte nogenlunde antallet af udgående skrivelser, hvad der normalt vil være tilfældet i et rentekammersystem.

På illustrationen ses et opslag i Vestindisk journal fra 1880 (nr. 475–80). På venstre side findes de indkomne skrivelser ekstraherede. I de to smalle kolonner anføres henholdsvis skrivelserens afsendelses- og journaliseringsdato. Bemærk tidsafstanden under numrene 477–80, som er skrivelser fra guvernementet. Disse har ligesom skrivelser til guvernementet en særskilt nummerering. På højre side anføres i den smalle kolonne til venstre resolutionsdato, i den brede kolonne en meget kortfattet antydning af resolutionens indhold. De ældre journaler gav ofte en mere fyldig resolutionstekst, men dette svandt gradvis ind, og i 1900-tallet blev der næsten aldrig noteret noget i denne kolonne. I sidens højre kolonne registreres ekspeditionen, nemlig dato og adressat på svarskrivelsen. Nr. 479 er en skrivelse, der ikke gav anledning til svar. Derfor noteres »henlagt«.

Ved nogle af numrene ses noteret et eller to journalnumre. Disse numre er led i et system af kædenummerering (samvisning), hvorved skrivelser, der hører til samme sag, forbindes med hinanden. På venstre side noteres under ekstrakten en tilbagevisning til den sidst indkomne skrivelse i sagen, og på højre side i højre kolonne noteres, når næste skrivelse i sagen indkommer, en fremvisning til dennes journalnummer. Svarende hertil blev de ældre skrivelser ved hver ny skrivelseres journalisering

1880

N=475

Til Minde af D. Oehl, meddelt, at Sælvskipet den 18 Jul. 1880
 har været til D. Oehl, at den, dengang, Kaptajn, som
 havde Sælvskipet, holdt i D. Oehl, at
 befandt sig i D. Oehl, at den, dengang, Kaptajn, som
 havde Sælvskipet, holdt i D. Oehl, at

N=476

Kolonialkontoret af P. Wilhelms, som
 sender indsendt om det til D. Oehl, at den, dengang, Kaptajn, som
 havde Sælvskipet, holdt i D. Oehl, at

N=477. Bilag, 1. 9. Aug.

Om de fra de 2. og 3. femten 7. Meddelelse, 30. Aug. 31 -
 om de fra H. Thomas og H. L. L. fra 1879, h=190.
 med tilføjet af de to andre mange fra de to
 andre, 1879, og 1880, h=192, p. 189

N=478. Bilag, 7. 9. Aug.

Om de femten indsendte indsendte Regnskaber fra 2. Juli -
 1879, og 1880, h=191

N=479

Om de indsendte, at de to andre indsendte indsendte
 H. Thomas og H. L. L. har været af de to andre, 2. 26
 og at de to andre indsendte indsendte indsendte
 indsendte af en indsendte, h=361

N=480. Bilag, 1. 9. Aug.

Om de indsendte, at de to andre indsendte indsendte
 det indsendte indsendte, at de to andre indsendte indsendte
 indsendte indsendte indsendte indsendte, h=422

1/2 Bilag

1/2 Bilag
 1/2 Bilag
 N=600

1/2 Bilag

1/2 Bilag
 1/2 Bilag
 N=472, p. 189

1/2 Bilag

1/2 Bilag
 1/2 Bilag
 N=511, p. 188

1/2 Bilag

1/2 Bilag
 1/2 Bilag
 N=511, p. 188

1/2 Bilag

1/2 Bilag
 1/2 Bilag
 N=665

1/2 Bilag

1/2 Bilag
 1/2 Bilag
 N=665

lagt inden i denne, således at sagen, når den var endeligt afsluttet, lå på den sidst indkomne skrivelses nummer. Er der således i journalen ingen tilbagevisning, findes der ingen ældre akter til den pågældende sag. Er der ingen fremvisning, er sagen afsluttet.

Ofte er kæderne meget lange med adskillige numre i hver årgang over en længere årrække. Dette var navnlig tilfældet i tiden op til 1888, hvor hele saggrupper kunne køres på én nummerkæde. På denne måde var f. eks. alle konsulatssager forbundet. Efter 1888 er der en tendens til en mere specificeret sagsdannelse, jfr. nedenfor.

Vestindisk journal er forsynet med et særdeles fyldigt register, der ligesom registeret til kopibogen ofte har to eller flere indgange til samme sag, idet det både er korrespondentregister og realregister.

Til journalerne slutter sig to rækker af sagsakter, dels sager henlagt på journalnummer, dels de såkaldte gruppeordnede sager. De sidste er for langt størstedelen også journalsager, som man i kolonialkontoret, i stedet for at henlægge efter nummer, har samlet under forskellige saglige betegnelser, såsom »kirke og skole« eller »postvæsen«. Det er desværre ikke muligt at fastslå noget kriterium for, i hvilke tilfælde journalsager er henlagt på nummer eller i en saggruppe. Man kan end ikke regne med, at de saggrupper, man har dannet, er udtømmende i den forstand, at der ikke blandt de på journalnummer henlagte sager findes nogle, der med lige så stor ret kunne være henlagt i en gruppe. Kun undtagelsesvis er det i journalen anført, at en sag er henlagt under en gruppebetegnelse. I visse tilfælde findes en indkommen skrivelse på journalnummer, medens de med skrivelsen fulgte bilag ligger i en saggruppe.

Den skikkelse, hvori de gruppeordnede sager nu foreligger, er ikke oprindelig. Der er til forskellige tider etableret grupper efter varierende behov og foretaget sammenlægninger af bestående grupper. I Generaltoldkammer- og Kommercekollegiets indiske kontor samledes fra 1835 alle sager vedrørende konsulatsvæsen i én ubrudt nummerkæde og har antagelig dannet et sukcessivt voksende dossier. Som ovenfor omtalt går man i 1888 over til en mere specificeret sagsdannelse. Der bliver særlige sa-

ger for generelle spørgsmål og for hvert enkelt lands konsulære repræsentation. Det ældre dossier opløses og fordeles i selvstændige læg i overensstemmelse med den nye sagsdannelse.

Tilsvarende udvikling kan konstateres i andre saggrupper. Interessant er udviklingen i gruppen »Bevillinger«. Før 1857 samvistes de enkelte kategorier af bevillinger hver for sig: ægteskab, ægtepagt, adoption, legater, fri proces m. v., men i 1857 fremvistes alle til samme journalnummer, V. J. 584/1857, hvorefter alle bevillingssager journaliseredes i en fælles nummerkæde indtil 1888. I dette år specificeredes sagerne påny efter bevillingerne art indenfor en saggruppe, idet dog ægteskabssager kom til at udgøre en saggruppe for sig.

Når der kan konstateres flere sådanne forandringer i 1888 – samme år som Kolonialkontoret går over til pressekopier – står det uden tvivl i forbindelse med et kontorchefskifte. Den 23. marts døde kontorchef Poul Emil Rosenørn, der havde ledet kontoret siden 1855. Der synes i Rosenørns tid at have været en tilbøjelighed til at sammenlægge beslægtede sager til én fælles sag. En følge af forandringerne i 1888 er det rimeligvis, at færre sager herefter henlægges på journalnummer og flere i saggrupper. Af 249 ikke-fremviste journalnumre i 1887 er 153 henlagt på nummer. Af 307 ikke-fremviste numre i 1888 findes kun 56 på nummer. I gennemsnit for hele perioden ligger rundt regnet kun $\frac{1}{3}$ af sagerne på journalnummer, før 1888 dog i almindelighed over halvdelen.

Meget tyder på, at skiftende kontorchefer har modificeret arkivsystemet efter egne forestillinger om hensigtsmæssighed, men uden i noget tilfælde at have gennemført en fuldstændig omlægning eller nyordning. Man fastholdt konsekvent den journalisering af korrespondancen, der traditionelt anvendtes i de fra kammerkollegierne nedstammende kontorer, men det var i mange tilfælde for besværligt at henlægge sagerne i overensstemmelse hermed. Resultatet blev en mangel på organisk sammenhæng i arkivdannelsen, som måske ikke har skabt så mange problemer i den løbende administration, navnlig i betragtning af forretninernes begrænsede omfang, men som stiller den, der nu skal benytte arkivet i en vanskelig situation.

Arkivkontinuiteten fra tiden før 1849 har medført, at et meget

stort antal sager helt fra 1700-tallet, der er opstået i de kontorer, der dengang administrerede øerne, er tilakkeret sager i Kolonialkontoret og kan findes både i de sager, der ligger på journalnummer, og i gruppeordnede sager.

Uanset at Venstindisk journal er ført med stor nøjagtighed og har gode registre, er det således et meget ufuldkomment hjælpemiddel til at finde frem til sagsakterne. For det første kan det som tidligere omtalt, være forbundet med stort besvær at finde frem til det nummer, på hvilket sagerne ifølge systemet skulle ligge, nemlig på sidste nummer i en fremvisningskæde. For det andet er der en ret stor sandsynlighed for, at sagen ikke findes her. Rigsarkivet er ved at udarbejde en fremvisningsnøgle på grundlag af sagernes faktiske henlæggelse.

Hvis den sag, man søger, kan tænkes at høre til en af de i fortegnelsen nævnte grupper, må det tilrådes først at søge her og derefter, hvis dette ikke giver resultat, at gøre forsøget med fremvisning gennem journalen. Har man på den anden side fundet relevant materiale i en saggruppe, kan man ved hjælp af journalen kontrollere, om der er registreret korrespondance, der ikke er sagligt henlagt.

Endnu et hjælpemiddel har vi i »Vestindisk Register«, der er en slags »visdomsbog« (V. B.), dvs. stikordsregister til sager, der har været anset for at være af større betydning. Registeret er opdelt i emnegrupper. Under hver af disse er et større eller mindre antal sager anført med journalnummer og eventuelt kort notat om sagens indhold. I nogle af emnegrupperne er et antal sager anført som »henlagt i særligt rum«. Kun undtagelsesvis er der for disse sager opgivet journalnummer, i visse tilfælde dog dato. Rimeligvis er der en sammenhæng mellem denne henlæggelse »i særligt rum« og de nuværende gruppeordnede sager, men senere omordninger har gjort denne forbindelse usikker.

Trods mangler kan registeret være til hjælp ved at tilbyde ikke-årgangsbestemte indgange til en lang række emner, ofte med tilføjede fremvisninger, der kan spare nogle opslag i journalen, selvom man ikke kan gå ud fra, at man derved har fået sagens slutnummer. Registeret slutter med en alfabetisk fortegnelse over rubra.

Lykkes det ikke at finde den sag, man søger, blandt journal-

sager eller gruppeordnede sager, kan man nødtørftigt rekonstruere den ved hjælp af journal og kopibog. I ca. den første halvdel af perioden indeholder journalen ofte ret udførlige referater af de indkomne skrivelser, som tillige med kopierne af de udgående skrivelser giver et nogenlunde dækkende indtryk af korrespondancen. Teksten til den indkomne skrivelse kan, hvor afsenderen er en dansk offentlig myndighed, som regel findes i dennes kopibog.

En række brevkoncepter er samlet i særskilte pakker. Formodentlig er denne samling fremkommet på den måde, at alle koncepter blev udtaget af sagerne til renskrift og derefter indført i kopibog, hvor de fik brevnummer og henlagt efter dette. Blev den pågældende sag fremvist, udtoges koncepten og lagdes ved sagen. Koncepter til sager, der ikke fremvistes, blev ved at ligge på brevnummer. Rækken er ikke komplet. De manglende år-gange må antages at være kasseret.

De tre pakker »Diverse sager« indeholder aktsstykker, der er løsrevet fra det systematiske arkiv eller af forskellige grunde aldrig har været inde i systemet. De fleste af disse aktstykker vil ikke eller kun med stor vanskelighed kunne indordnes, selvom mange af dem har relevans til journalsager eller gruppeordnede sager. Fortegnelsen indeholder en fuldstændig specifikation af disse pakker.

Resten af kontorets arkiv består af protokoller, der har tjent regnskabsmæssige og registreringsmæssige formål. Deres anvendelse vil fremgå af titlerne eller de dertil knyttede anmærkninger i fortegnelsen. Kun måleprotokoller og tegnebøger skal kommenteres her.

Måleprotokollerne er matrikler over bygninger i Christianssted og Frederikssted på Skt. Croix. Der er bevaret to sæt, et fra 1853 og et fra 1885–86. I det ældste sæt er samtlige bygninger anført efter gadenummer. Der oplyses ejerens navn, loddens areal i kvadratfod og arealet af de enkelte bygninger i kvadratalen. I rubrikken »Bemærkninger« kan være indført oplysninger om bygningernes tilstand. I det yngste sæt findes foruden disse oplysninger tillige bygningernes længde og bredde målt i fod.

Måleprotokollerne er afskrifter af originale måleprotokoller optaget i Vestindien, jfr. V. J. nr. 21/1892. Der er i begge sæt sket

senere ajourføringer, for det yngste sæts vedkommende til omkring 1900.

Tegnebøger er optegnelsesbøger til brug ved registrering af regnskabsmæssige dispositioner. De er ikke integreret i selve regnskabet, men er et kontrolmiddel. Der er i Kolonialkontoret bevaret tre rækker af tegnebøger, hvoraf den første (ltr. K-N), der fortsætter en række i Kommercekollegiet, registrerer kontorets pengemæssige mellemværender med finanshovedkassen, guvernementet og præsidentskabet på grundlag af journal og kopibog, jfr. foran. Den anden række af tegnebøger (ltr. A-B) indeholder regnskabsoversigter, der registrerer forbruget af budgetsummer, mens der i den tredje række (ltr. J og B) noteredes indeholdelser i vestindiske embedsmænds lønninger til livsforsikringspræmier og ydelser på lån m. v. her i landet.

Til fortegnelsen er føjet et supplement med en oversigt over arkivalier om Vestindien, der befinder sig i andre styrelses arkiver for tiden efter 1848. Oversigten tør ikke anses for udtømmende. En del af disse arkivalier er oprindelig indgået til Koloniernes Centralbestyrelse, men er videreekspereret til andre styrelser, f. eks. medicinalberetninger, der ligger i Sundhedskollegiets (Sundhedsstyrelsens) arkiv sammen med medicinalberetninger fra det egentlige Danmark.

Kolonialrevisionskontorets arkiv er indrettet på samme måde som Kolonialkontorets, men er et meget lille arkiv. Der er foretaget en del kassationer i det. En række af kontorets sager blev efter dets ophævelse i 1871 fremvist til Vestindisk journal, blandt hvis sager de findes.

Den vestindiske Rekruttering

Administrationen

Da staten i 1754–55 overtog de vestindiske øer fra Vestindisk-Guineisk Kompagni, blev de militære anliggender som nævnt henlagt under Landetatens Generalkommissariatskollegium, men senere – i forbindelse med hærreformen 1763–64 – overført til Vestindisk-Guineisk Rente- og Generaltoldkammer.³⁷ Den løbende hvervning af soldater til hærstyrken på øerne blev foranstaltet af kammeret og varetoges i hvert fald fra 1790 af den vestindiske pakhusforvalter.³⁸

Da militæret i kolonierne i 1804 blev direkte underlagt kronprinsen, forblev hvervningen under de civile kollegier. To officerer beskikkedes til under vedkommende kollegiums tilsyn at hverve det nødvendige antal rekrutter til styrkerne i Ost- og Vestindien.³⁹

Til Den vestindiske Hvervning udarbejdede Vestindisk-Guineisk Rente- og Generaltoldkammer en instruks dateret 31. december 1804.⁴⁰ Ifølge denne skulle hvervningen foregå på den måde, at guvernementet meddelte kammeret, hvor mange rekrutter der var behov for, hvorefter det blev pålagt hverveofficeren at tilvejebringe disse og indkvartere dem i Citadellet, hvor de »dresseredes« på Exercerskolen under Københavns garnison. Udgifterne hertil betaltes af kammeret, uniformer og våben stilledes til rådighed af hæren. Kapitulationstiden, dvs. den kontraherede tjenestetid, var 6 år og kunne forlænges. Instruksen fastslår, at de hvervede skal »være aldeles frivillige, da deres Sinds Munter-

37. Relationer og resolutioner angående Vestindien og Guinea 1760–65 nr. 90, 15. oktober 1764.

38. Vestindisk kopibog 1790, s. 120, nr. 591, skr. af 28. december.

39. Skrivelser af 4. august 1804, jfr. ovenfor s. 14.

40. Den vestindiske Hvervnings kopibog 1805–10.

hed har megen Indflydelse paa deres Helbred, naar de ankomme til Vestindien, især indtil de ere blevne vant til Klimatet«. Af stambøgerne ses, at mange af de hvervede var håndværkere – hvad hverveinstruksen også anbefalede – samt at i begyndelsen en stor del af dem var nordmænd, svenskere og tyskere. Senere blev det overvejende danske værnepligtige, der lod sig hverve.

Med mandskabets kvalitet og sindets munterhed var det dog så som så. Den 28. april 1817 skrev generalguvernøren til kongen, at »den Kongelige Tieneste og Kasse lider ved de fysisk slette Subjecter, der udsendes som Recrutter til Vestindien, idet disse Mennesker, hvis Constitution ved liderligt eller kummerligt Levnet er forstyrret, døde enten strax eller tilbringe den meste Tid paa Hospitalet«. Det gav anledning til en skærpelse af hverveinstruksen ved reskript af 27. september s. å. Hverveofficeren havde hidtil været fastlønnet, men fik nu provision »for hver af ham anhvrevet Recrut, som af Collegium antages«. Provisionsordningen bortfaldt dog i 1831.⁴¹

Senere blev der taget yderligere skridt til at hæve mandskabets kvalitet. Ved reskript af 16. april 1828 blev rekrutternes præsentation, antagelse, »dressering«, afmønstring m. v. henlagt fra kammeret til inspektøren for infanteriet og jægerkorpsen, hvem hverveofficeren for disse sagers vedkommende herefter var underlagt. Denne ordning bestod til 1850.⁴²

I 1829 blev det bestemt, at en »duelig og flink« sergent skulle »indlægges« i den vestindiske rekrutkasernen, for under officeren at varetage rekrutternes uddannelse.

Fra generalguvernør Scholten kom i 1830 et forslag om, at hvervningen helt skulle overdrages infanteriinspektøren med assistance af vestindiske officerer, og Den vestindiske Hvervning som institution nedlægges. Planen blev billiget af kongen, men bortfaldt dog, efter at kammeret havde påpeget visse administrative vanskeligheder ved en sådan ordning.⁴³

De to kompagnier infanteri, der i september 1848 ekstraordinært udsendtes til øerne, var ikke fremskaffet gennem Den vest-

41. Indiske forestillinger og resolutioner 1817 nr. 105 og 106.

42. F. 04–135 nr. 747, læg Generalia 1829–1904.

43. Indiske forestillinger 1830 nr. 119 a.

indiske Hvervning, men var udkommanderede regulære tropper, dog således at det menige mandskab bestod af frivillige. Da forholdene på øerne hurtigt stabiliserede sig, var der rigeligt med militærstyrker derovre. Som følge heraf gik hvervningen i stå. Samtidig kom der overvejelser igang om en ny organisation af det vestindiske militær, hvorunder spørgsmålet om at nedlægge Den vestindiske Hvervning påny blev taget op. I en skrivelse af 31. december 1849 til Krigsministeriet påpegede Koloniernes Centralbestyrelse, at det gennem en årrække havde været således, at mandskabet til hærstyrken fortrinsvis var kommet fra værnepligtige, der havde ladet sig hverve til tjeneste i Vestindien, hvilket sandsynligvis også i fremtiden ville blive det almindelige. Under disse forhold synes en egen hverveorganisation for de vestindiske tropper at være overflødig. Tidspunktet var velegnet til en sådan afgørelse, da stillingen som hvervningschef for tiden ikke var normalt besat. Stillingens indehaver var i 1848 blevet udkommanderet og hans funktion midlertidigt overdraget en kaptajn Schöller, inspektør for garnisonshospitalet.⁴⁴

Krigsministeriet foretrak dog, at der fremdeles var en officer med det særlige hverv at administrere tilvejebringelsen af rekrutter. Spørgsmålet skulle dog først endeligt afgøres i forbindelse med den nye militærordning for Vestindien. Stillingen som hvervningschef blev derfor ikke opløst, men Koloniernes Centralbestyrelse spurgte i skrivelse af 30. marts 1850 kaptajn Schöller, om han var villig til at fortsætte som midlertidigt fungerende mod et årligt honorar på 200 rbd., hvilket var en halvering af det hidtidige honorar. Schöller erklærede sig villig, men betingede sig, at han, når hvervningen atter kom igang, måtte få det fulde beløb.

Ved den i 1851 indførte organisationsplan for den dansk-vestindiske hærstyrke blev det i § 12 bestemt, at styrkens menige skulle rekrutteres fra »Mandskab af den danske Armee, som frivillig beslutter sig til at gøre Tjeneste i Vestindien, og som dertil findes tjenligt«. Hvervningen foregik nu således, at rekrutteringschefen, når han gennem Kolonialkontoret var underrettet om, hvor mange der skulle hverves, rettede henvendelse til inspektøren over infanteriregimenterne. Inspektøren lod denne

44. Vestindisk kopibog 1849, nr. 1139.

oplysning gå videre til bataljonscheferne, der kommunicerede den til mandskabet, af hvilket de, der havde overstået rekruttinden, kunne melde sig til tjeneste i Vestindien.

Hvervningen skiftede navn til Den vestindiske Rekruttering. Schöller fortsatte som rekrutteringschef uden formel udnævnelse.

I en skrivelse til ministeriet af 7. april 1850 som svar på ministeriets førnævnte skrivelse af 30. marts,⁴⁵ gav Schöller en beskrivelse af, hvad hvervningsarbejdet bestod i.

»Jeg maa . . . henlede Ministeriets Opmærksomhed paa, at Hvervningen til den vestindiske Hærstyrke i Gjennemsnit udgjør circa 70 Mand aarlig, – ofte endog et højere Antal, – altsaa omtrent det Dobbelte af Tilgangen i Fredstid ved et Compagnie af de regulære Tropper, hvor Compagniechefen har flere subalterne Officerer og Underofficerer til Assistance, medens Hvervningschefen kun er tilstaaet een Underofficer til Hjælp. Ved Antagelsen af Recrutter er der meget for Hvervningschefen at iagttage, saasom at tilvejebringe og eftersee deres Skudsmaalsbøger, correspondere med Politiet og Amtmændene om deres foregaaende Opførsel, naar de ere Værnepligtige, ansøge Kongen og Troppeafdelingerne om de maa overgaae til de vestindiske Tropper og melde denne Overgang til Land- og Søkrigscommisairen; paasee og besørge at de dresseres og indexerceres ved dertil antagne fremmede Underofficerer og endelig ved Afgangen herfra bringe deres Papirer i Orden og besørge deres Oversendelse til Vestindien. Med Hensyn til de Mandskaber, som vende tilbage efter udtjent Capitulation eller som casseres, er der ogsaa meget for Hvervningschefen at iagttage i Henseende til deres Pensionering eller Forsørgelse under Fattigvæsenet . . .

Skjønt jeg ikke dertil af Ministeriet er opfordret, maa jeg dog ansee det for min Pligt ved denne Leilighed at henlede Sammes Opmærksomhed paa de Ulemper, en Opgiven af det for Hvervningen hidtil benyttede Locale i Qvæsthueusgadens Kaserne vil medføre. Det er nemlig en absolut Nødvendighed, at der haves Locale til Munderingskammer, Plads til Reconvalescenter, som hjemkomme med Køjeklæder, Bopæl for den ved Hvervningen

45. F 04–135, nr. 748.

ansatte Sergeant, samt Plads for hjemsendte Afskedigede, som man stedse har modtaget i nogle Dage indtil de kunne erholde et andet Qvarter; og endelig Qvarter for Recruterne i den Tid de dresserer, som, hvis det skulle lejes i dagviis, vilde foranledige en temmelig høi Regning. Imidlertid synes den hidtil erlagte Leje af bemeldte Locale, som bestaar af Plads til 40 Mand i 21 Senge i 2 store Stuer, samt en Brandstue, Sergeantens Bopæl og et Munderingsloft, vistnok at være for høi . . .«.

Da Schöller efter 35 års funktion i 1883 gik af i en alder af 79 år, opstod der uklarhed om hans stillings karakter. I skrivelse af 26. februar 1883 til Krigsministeriet erklærede Finansministeriet, at man anså det for ønskeligt, at den nye rekrutteringschef blev »en i Hæren som saadan tjenende og naturligviis i Kjøbenhavn garnisonerende Officer, det være sig af Linien eller Forstærkningen«. Krigsministeriet svarede 5. marts s. å., at man principielt ville foretrække en officer udenfor nummer i forstærkningen, idet en »Kollision mellem denne Funktion og andre Tjenesteplichter vanskelig kunde undgaas«, hvis den pågældende officer ikke stod udenfor nummer. Herved blev det nu og fremover.

Også Den vestindiske Rekruttering havde visse afviklingsopgaver efter øernes afhændelse, men med udgangen af 1918 blev kontoret ophævet.

Arkivet

Den vestindiske Rekrutterings arkiv falder i tre dele: korrespondance, mandskabsfortegnelser og regnskabsbøger.

Korrespondancesagerne består af kopibøger, korrespondancejournaler og indkomne skrivelser.

Der blev taget kopier af både udgåede og indkomne skrivelser, en praksis, der ofte forekom hos militære myndigheder. I begyndelsen indførtes alle kopier i samme protokol. I 1833 oprettedes en særlig kopibog – korrespondancebog – for skrivelser til og fra militære myndigheder. Den bortfaldt 1851. Den almindelige kopibog blev i 1835 delt i to rækker, Kopibog A og Kopibog B. I kopibog A indførtes korrespondance med overordnede myndigheder, fortrinsvis Generaltoldkammer- og Kommercekollegiet, senere Finansministeriet, samt Guvernementet. I Kopi-

bog B indførtes korrespondance med andre, især lokale myndigheder i Danmark, amtmænd, politimestre m. v.

I 1838 deles Kopibog B i en bog for udgåede og en for indkomne skrivelser. Året efter sker det samme med Kopibog A.

Fra 1889 ophører kopieringen af indkomne skrivelser. Samtidig bortfalder kopibogens opdeling i to rækker. Den kaldes herefter korrespondancebog.

Fra 1835 til 1839 er bevaret en korrespondancejournal. I denne er de udgåede skrivelser og de derpå modtagne svar registreret med henvisning til kopibøgerne.

I 1883 indførtes de såkaldte registraturbøger, der kendes fra andre militære institutioner. Heri ekstraheredes de indkomne skrivelser i kronologisk rækkefølge. Indførslerne er som regel korte, undertiden kun en linje. Der er en rubrik for afsenderens journalnummer (»Udsteder, Lb. nr.«). Under en anden rubrik, der betegnes »Andre Ekspeditioner om samme Sag«, findes henvisninger til andre numre i registraturbogen samt til kopibogen (korrespondancebogen).

De indkomne skrivelser er henlagt kronologisk og er i en del af perioden indbundne. Fra 1834 kan der på skrivelserne være anført et ltr. A eller B, hvilket viser i hvilken kopibog den er indført. Indkomne skrivelser mangler for årene 1848–49, hvor rekrutteringens virksomhed praktisk talt var indstillet.

Hverken til kopibøger, journaler eller indkomne skrivelser findes nogen alfabetisk indgang.

Der førtes flere rækker af mandskabsfortegnelser i Vestindisk Rekruttering. Den ældste og mest fuldstændige er Soldaterbøgerne, der går tilbage til 1799 og indtil 1872 kaldes lister over anhvervede rekrutter. Heri indførtes de hvervede alfabetisk efter efternavnets forbogstav med oplysninger om antagelsesdato, med hvilket skib udsendelsen var foregået, den aftalte tjenestetid, »kapitulationstiden«, anmærkninger om afsked, hjemsendelse, dødsfald, desertion m. v. Når en protokol var udskrevet, toges en ny i brug, hvortil overførtes de for tiden tjenstgørende fra den gamle protokol. De ialt fem soldaterbøger dækker tiden 1799–1916.

Stambøger findes i en ubrudt række fra 1805 til 1916. I disse er mandskabet indført i den rækkefølge, de blev hvervet, med

oplysninger om fødselsdag og -sted, konfession, profession, kapitulationstid, den hvervedes højde og evt. fysiske særkende samt aflønningsbetingelser. Ved fornyelse af hvervekontrakten, rekapitulation, fik den hvervede nyt nummer i stambogen. Til stambøgerne findes alfabetiske registre, dog med en lakune mellem 1847 og 1874. Fra 1887 benyttes samme skematisk indrettede stambøger som i hæren. Tillige findes en særskilt stambog for officerer 1876–1914, men til denne er der intet alfabetisk register.

Stambøgerne er ført på grundlag af stambogsudskrifter (stamlister) dels fra den hærafdeling i Danmark, hvor den hvervede gjorde tjeneste før hvervningen, dels fra Den vestindiske Hærstyrke i forbindelse med kapitulationstidens udløb. Af det første er en del bevaret under betegnelsen Stammlister A. Stambogsudskrifter fra Den vestindiske Hærstyrke er bevaret fra 1831. De er til og med 1883 betegnet som Straffelister og er indbundet ordnet efter kapitulationstidens udløb. Fra 1884 findes de under betegnelsen Stammlister B, ordnet efter stambogsnummer. Stambogsudskrifterne indeholder flere oplysninger end de i rekrutteringen førte stambøger.

Talruller er kvartalsvis indsendte styrkelister, der viser mandskabets fordeling på kompagnier m. v. Af- og tilgangslister er månedlig oversendte fortegnelser, der ikke blot registrerer af- og tilgang fra og til styrken som helhed, men også mellem dens afdelinger.

Med hensyn til regnskabsprotokollerne henvises til fortegnelsen med anmærkninger.

Den vestindiske Pakhusforvalter

Til Koloniernes Centralbestyrelse var knyttet et honorarlønnet hverv som Vestindisk Pakhusforvalter. Det blev i hele perioden varetaget af en fuldmægtig i Kolonialkontoret.

Hvervet har eksisteret i hvert fald siden 1757, fra hvilket år der foreligger en kgl. bestalling herom.⁴⁶

Pakhusforvalteren havde til opgave i Danmark at indkøbe og indskibe varer til de kongelige kontorers og hospitalers forbrug, ligesom han sørgede for de vestindiske troppers forsyninger fra de militære depoter. Samtidig modtog han i sin varetægt de varer, der for kongelig regning hjemtoges fra øerne, og forestod deres udlevering og salg. Senest fra 1790 besørgede han helt eller delvis hvervningen af rekrutter til Vestindien, indtil der i 1805 oprettedes en særskilt vestindisk hvervning.⁴⁷

Ud over det faste honorar gav pakhusforvalterhvervet mulighed for supplerende indtægt. I et notat i Indiske Kontor af 22. maj 1841 hedder det bl. a.: » . . . det staar i Pakhusforvalterens Magt, al Control uagtet, at lucrere saa vel med Indkjøb af Varer, som med at accordere Fragten for Varer, som indsendes, og saaledes for den kgl. Kasses Regning for en Deel selv supplere hvad Indtægterne ere mindre end fornødent til anstændigt Udkomme for en Mand i en saadan Stilling«.

Før 1819 blev hvervet bestridt af personer, som ikke var ansat i kolonialstyrelsen, men – som det fremhæves i notatet fra 1841 – erfaringerne hermed havde ikke været gode, især fordi de pågældende ikke havde haft tilstrækkelig indsigt i vestindiske for-

46. Rentekammerets Vestindisk-Guineiske Renteskriverkontor, Kgl. resolution vedk. Vestindien og Guinea 1754–58, nr. 29.

47. Vestindisk kopibog 1790, nr. 591, Indiske forestillinger og resolutioner 1796, nr. 4.

hold. Men også andet havde gjort sig gældende. Herom siger notatet: »Contoirets heterogene Forretninger taale nemlig ikke ret vel, at der er megen Afgang blandt de ældre Betjente, og der er mere Sandsynlighed for, at de ikke ville søge saa stærkt efter Befordring til en Post udenfor Contoiret, naar der er Udsigt til i Contoiret at forene en Indtægt af 400 rdl. aarl. med deres øvrige Stilling«. Det lykkedes faktisk kontoret at sikre sig dette gode »ben«^{47a}

Fra 1841 var det altid kontorets ældste fuldmægtig, der var pakhusforvalter, og en kgl. resolution af 31. marts 1847 fastslog, at sådan skulle det vedblive at være. Samtidig ophørte den kongelige udnævnelse til pakhusforvalter, bl. a. motiveret med at indehaveren ikke længere havde ansvaret for pengebeløb af betydning, hvilket hang sammen med, at hvervet efterhånden havde skiftet karakter og nu kun angik udsendelse af forsyninger til øernes civile og militære myndigheder.

Siden 1847 synes dette hverv ikke at have undergået nævneværdige ændringer.

Den bygning i København, der hedder Vestindisk Pakhus, har intet med pakhusforvalterens virksomhed at gøre. Bygningen stammer fra kompagnitiden. Kolonistyrelsen havde pakhus i lejede lokaler, i 1841 i Lille Kongensgade 59 (nu Wildersgade) på Christianshavn.

47a. Kolonialkontoret pk. 621.

Finansministeriets tilsynshavende med Det danske Koloniallotteri

Blandt de foranstaltninger, Den vestindiske Kommission af 1902 foreslog, var oprettelsen af et lotteri. Tanken var ikke af ny dato. Således var der ved kgl. resolution af 14. september 1877 indrettet et pengelotteri på Skt. Thomas,⁴⁸ men efter at have fungeret to gange var det gået ind.

Kommissionen fastslog, at befolkningen var meget ivrig efter at spille, og at forbud mod udenlandske lotterier havde vist sig nytteløse. Det var derfor rimeligt at henvise befolkningen til at spille i eget lotteri fremfor at lade de pågældende præmiebeløb gå bort fra øerne. Man foreslog derfor, at Skt. Thomas kommune fik ret til at give koncession på indretningen af et lotteri.⁴⁹

Ved lov nr. 51 af 29. marts 1904 blev der tilvejebragt hjemmel for et lotteri på Skt. Thomas, af hvilke der skulle svares såvel stempel- som lotterifgift til staten. Ifølge lovens § 1 h skulle finansministeren fastsætte de nærmere regler om lotteriets ordning. Disse regler blev givet i bekendtgørelse af 8. juni s. å.⁵⁰ I henhold til dennes § 12 blev der af finansministeren ansat en tilsynshavende såvel i København som på Skt. Thomas til at påse overholdelsen af bevillingens bestemmelser. Ved skrivelse af 23. juni 1904⁵¹ beskikkedes generaltolddirektør Marcus Rubin som tilsynshavende i København, og ved skrivelse af 3. august s. å.⁵² blev guvernementssekretær Helweg Larsen tilsynshavende på Skt. Thomas. En forskrift for den tilsynshavende i København

48. Indiske forestillinger og resolutioner 1877, nr. 27a og b.

49. Betænkning over Forholdene paa de dansk-vestindiske Øer, Kbh. 1903, s. 108 f.

50. Lovtidende 1904, tillæg, s. 19.

51. Vestindisk kopibog, nr. 708.

52. Vestindisk kopibog, nr. 862.

udfærdigedes 27. maj 1905.⁵³ Den tilsynshavende skulle ifølge denne varetage statens interesser overfor bevillingshaverne (§ 1).

Loven blev ændret i 1906 ved lov nr. 108 og 109 af 6. april, bl. a. med henblik på udvidelse af lotteriet til moderlandet. Trækningerne henlagdes til København under tilsyn af en justitskommission på tre mand. Lotteriet ændrede samtidig navn til Det danske Koloniallotteri. Hvervet som tilsynshavende med lotteriets forpligtelse overfor staten opretholdtes i København, men bortfaldt på Skt. Thomas.

Bevillingen blev i lighed med den tidligere givet med gyldighed indtil 1944, dog således at finansministeren, når lotteriet havde været drevet i 15 år fra 1906 at regne, kunne tilbagekalde bevillingen med ét års varsel (§ 1, 1).

Det var en forudsætning for bevillingen, at lotteriets virksomhed i det væsentlige byggede på afsætning i udlandet. Imidlertid var også dengang afsætningen af udenlandske lodsedler forbudt i flere lande. Da lotteriet uberettiget reklamerede med den danske stat som garant, modtog den tilsynshavende i årenes løb via danske gesandtskaber og konsulater adskillige klager fra udenlandske myndigheder om ulovlig afsætning af lotteriets sedler. Den tilsynshavende måtte gentagne gange skride ind mod reklamer med urigtige og vildledende oplysninger om statens forhold til lotteriet. Der dannede sig derfor den opfattelse, at lotteriets virksomhed var til skade for den danske stats anseelse i udlandet, hvilket medvirkede til at ministeriet tilbagekaldte bevillingen, så snart det kunne lade sig gøre, nemlig ved skrivelse af 29. november 1921. Dog blev der ved anmærkning til § 7 k i finansloven 1922/23 tilstået A/S Det danske Koloniallotteri en afviklingsperiode, således at lotteriet skulle ophøre i 1933, hvilket også skete.

Den tilsynshavendes arkiv blev i 1961 ved en oprydning fundet i et vinduesskab i Skattedepartementets 2. kontor. I arkivet fandtes tillige en kopibog fra formanden for justitskommissionen, dog kun indeholdende tre brevkopier.

53. Den tilsynshavendes arkiv, nr. 16, læg »Instruks«.

Kommissioner vedrørende De dansk-vestindiske Øer

I Danske kommissionsbetænkninger 1850–1970 (Kbh. 1972, s. 308 f.) anføres følgende tre kommissioner, der er nedsat for at undersøge spørgsmål vedr. De dansk-vestindiske Øer:

Den i anledning af oprøret på Skt. Croix i oktober 1878 udnævnte kgl. kommission, der nedsattes 28. december 1878 og afgav betænkning 1. maj 1879. Dens arkiv er bevaret (F 04–1199/10).

Den ved kgl. resolution af 18. november 1902 anordnede vestindiske kommission, der afgav betænkning 26. august 1903. Dens opgave var at undersøge, hvorledes der på de dansk-vestindiske budgetter, så vidt muligt, kunne tilvejebringes balance mellem indtægter og udgifter, eventuelt gøre forslag om ændringer i det efter kolonialloven af 1863 bestående forhold mellem øerne og moderlandet og iøvrigt udtale sig om foranstaltninger til øernes ophjælpning. Dens arkiv er bevaret (F 04–1199/35).

Den i henhold til lov nr. 294 af 30. september 1916 nedsatte rigsdagskommission angående De dansk-vestindiske Øer. Den blev nedsat af konseilspræsidenten 30. september 1916 og afgav betænkning 2. december s. å. om salg af øerne til USA. Dens arkiv er bevaret, men har proveniens under Konseilspræsidiat (F 01–199/8).

Registratur

Koloniernes Centralbestyrelse

F 04-130

1-27. 1849-1931 Indiske forestillinger og resolutioner 27 bd.

Nemlig:

1. 1849-1851.	15. 1878-1880.
2. 1852.	16. 1881-1884.
3. 1853.	17. 1885-1888.
4. 1854.	18. 1889-1893.
5. 1855-1856.	19. 1894-1899.
6. 1857-1858.	20. 1900-1904.
7. 1859-1860.	21. 1905-1907.
8. 1861-1862.	22. 1908-1909.
9. 1863-1864.	23. 1910.
10. 1865-1867.	24. 1911.
11. 1868-1870.	25. 1912.
12. 1871-1872.	26. 1913-1914.
13. 1873-1874.	27. 1915-1931.
14. 1875-1877.	

28-31. 1846-1919 Vestindisk resolutionsprotokol 4 bd.

Nemlig:

28. 1846-1855.
29. 1856-1871 1/4.
30. 1871 2/4-1903.
31. 1904-1919 17/12.

Kolonialkontoret 1849–1913

Vestindisk kontor 1913–20

F 04–135

Kopibøger, journaler, journalsager

1–186. 1849–1934 Vestindiske kopibøger 186 bd.

Renskrevne registre i kopibøgerne 1849–1887. Registerne i særskilte bind er konceptregistre.

Nemlig:

1. 1849.	28. 1872 Register.
2. 1850.	29. 1873.
3. 1851.	30. 1873 Register.
4. 1852.	31. 1874.
5. 1853.	32. 1874 Register.
6. 1854.	33. 1875.
7. 1854 Register.	34. 1875 Register.
8. 1855.	35. 1876.
9. 1856.	36. 1876 Register.
10. 1857.	37. 1877.
11. 1858.	38. 1877 Register.
12. 1859.	39. 1878.
13. 1860.	40. 1878 Register.
14. 1861.	41. 1879.
15. 1862.	42. 1879 Register.
16. 1863.	43. 1880.
17. 1864.	44. 1880 Register.
18. 1865.	45. 1881.
19. 1866	46. 1881 Register.
20. 1866 Register.	47. 1882.
21. 1867.	48. 1882 Register.
22. 1868.	49. 1883.
23. 1869.	50. 1883 Register.
24. 1870.	51. 1884.
25. 1871.	52. 1884 Register.
26. 1871 Register.	53. 1885.
27. 1872.	54. 1885 Register.

55. 1886.	93. 1897 1/5–17/9.
56. 1886 Register.	94. 1897 17/9–31/12.
57. 1887.	95. 1897 Register.
58. 1887 Register.	96. 1898 1/1–21/4.
59. 1888 4/1–30/6.	97. 1898 22/4–19/8.
60. 1888 2/7–31/12.	98. 1898 19/8–31/12.
61. 1888 Register.	99. 1898 Register.
62. 1889 2/1–29/6.	100. 1899 1/1–25/4.
63. 1889 2/7–31/12.	101. 1899 25/4–29/8.
64. 1889 Register.	102. 1899 29/8–31/12.
65. 1890 2/1–13/9.	103. 1899 Register.
66. 1890 13/9–31/12.	104. 1900 1/1–19/5.
67. 1890 Register.	105. 1900 19/5–24/9.
68. 1891 3/1–30/4.	106. 1900 24/9–31/12.
69. 1891 30/4–31/8.	107. 1900 Register.
70. 1891 31/8–31/12.	108. 1901 1/1–25/4.
71. 1891 Register.	109. 1901 25/4–6/9.
72. 1892 2/1–11/5.	110. 1901 6/9–31/12.
73. 1892 11/5–5/9.	111. 1901 Register.
74. 1892 6/9–31/12.	112. 1902 1/1–12/5.
75. 1892 Register.	113. 1902 12/5–1/9.
76. 1893 1/1–16/5.	114. 1902 1/9–31/12.
77. 1893 16/5–18/9.	115. 1902 Register.
78. 1893 18/9–31/12.	116. 1903 1/1–18/4.
79. 1893 Register.	117. 1903 18/4–8/8.
80. 1894 2/1–21/4.	118. 1903 11/8–31/12.
81. 1894 21/4–9/8.	119. 1903 Register.
82. 1894 10/8–31/12.	120. 1904 1/1–11/4.
83. 1894 Register.	121. 1904 11/4–14/7.
84. 1895 1/1–21/5.	122. 1904 14/7–31/12.
85. 1895 21/5–5/10.	123. 1904 Register.
86. 1895 5/10–31/12.	124. 1905 1/1–11/4.
87. 1895 Register.	125. 1905 12/4–1/9.
88. 1896 2/1–2/6.	126. 1905 2/9–31/12.
89. 1896 2/6–29/9.	127. 1905 Register.
90. 1896 29/9–31/12.	128. 1906 1/1–21/4.
91. 1896 Register.	129. 1906 23/4–21/8.
92. 1897 1/1–1/5.	130. 1906 21/8–31/12.

131. 1906 Register.	159. 1913 13/9–30/12.
132. 1907 1/1–3/4.	160. 1913 Register.
133. 1907 3/4–20/6.	161. 1914 1/1–11/5.
134. 1907 20/6–21/9.	162. 1914 11/5–21/9.
135. 1907 21/9–31/12.	163. 1914 21/9–30/12.
136. 1907 Register.	164. 1914 Register.
137. 1908 1/1–15/4.	165. 1915 2/1–21/5.
138. 1908 15/4–8/9.	166. 1915 21/5–15/10.
139. 1908 8/9–31/12.	167. 1915 15/10–30/12.
140. 1908 Register.	168. 1915 Register.
141. 1909 1/4–27/5.	169. 1916 2/1–22/5.
142. 1909 27/5–22/10.	170. 1916 22/5–10/10.
143. 1909 22/10–31/12.	171. 1916 10/10–30/12.
144. 1909 Register.	172. 1916 Register.
145. 1910 1/1–14/5.	173. 1917 2/1–4/6.
146. 1910 14/5–5/9.	174. 1917 4/6–4/10.
147. 1910 5/9–31/12.	175. 1917 4/10–31/12.
148. 1910 Register.	176. 1917 Register.
149. 1911 2/1–23/5.	177. 1918 2/1–19/7.
150. 1911 24/5–26/10.	178. 1918 19/7–30/12.
151. 1911 27/10–30/12.	179. 1918 Register.
152. 1911 Register.	180. 1919.
153. 1912 2/1–1/5.	181. 1919 Register.
154. 1912 2/5–24/9.	182. 1920 2/1–1921 26/10.
155. 1912 24/9–1913 2/1.	183. 1920 Register.
156. 1912 Register.	184. 1920 6/8–1923 27/12.
157. 1913 3/1–7/5.	185. 1924 5/1–1926 30/12.
158. 1913 7/5–12/9.	186. 1927 5/1–1934 28/2.
- 187–191. 1886–1917 Fortrolig kopibog (supplement
til kopibog) 5 bd.
Nemlig:
187. 1886–1892.
188. 1893–1897 16/1.
189. 1897 9/2–1902 19/11.
190. 1902 29/12–1905 8/7.
191. 1905 15/9–1917 26/1.

- 192–198. 1843–1930 Postbøger 7 bd.
 Nemlig:
 192. 1843–1858.
 193. 1859–1877.
 194. 1878–1890.
 195. 1891–1899 10/5.
 196. 1899 24/5–1906 28/7.
 197. 1906 30/7–1911.
 198. 1912–1930 3/5.
199. 1848–1917 Visdomsbog til Vestindisk
 Journal 1 bd.
- 200–286. 1849–1933 Vestindisk Journal 87 bd.
 Registre i journalerne 1849–1918.
 Nemlig:
200.	1849.	223.	1872.
201.	1850.	224.	1873.
202.	1851.	225.	1874.
203.	1852.	226.	1875.
204.	1853.	227.	1876.
205.	1854.	228.	1877.
206.	1855.	229.	1878.
207.	1856.	230.	1879.
208.	1857.	231.	1880.
209.	1858.	232.	1881.
210.	1859.	233.	1882.
211.	1860.	234.	1883.
212.	1861.	235.	1884.
213.	1862.	236.	1885.
214.	1863.	237.	1886.
215.	1864.	238.	1887.
216.	1865.	239.	1888.
217.	1866.	240.	1889.
218.	1867.	241.	1890.
219.	1868.	242.	1891.
220.	1869.	243.	1892.
221.	1870.	244.	1893.
222.	1871.	245.	1894.

246. 1895.	267. 1910.
247. 1896.	268. 1911 Konceptregister.
248. 1897.	269. 1911.
249. 1898.	270. 1912 Konceptregister.
250. 1899.	271. 1912.
251. 1900.	272. 1913 Konceptregister.
252. 1901.	273. 1913.
253. 1902.	274. 1914 Konceptregister.
254. 1903.	275. 1914.
255. 1904.	276. 1915 Konceptregister.
256. 1905 Konceptregister.	277. 1915.
257. 1905.	278. 1916 Konceptregister.
258. 1906 Konceptregister.	279. 1916.
259. 1906.	280. 1917 Konceptregister.
260. 1907 Konceptregister.	281. 1917.
261. 1907.	282. 1918 Konceptregister.
262. 1908 Konceptregister.	283. 1919–20 Konceptregister.
263. 1908.	284. 1918–20.
264. 1909 Konceptregister.	285. 1921–24.
265. 1909.	286. 1925–33.
266. 1910 Konceptregister.	
- 287–542. 1849–1933 Sager til Vestindisk Journal . . 256 pk.
 Numrene 543–600 er ikke benyttet.

Gruppeordnede sager

Forfatning, lovgivning, centraladministration

- 601–611. (1772–) 1849–1916 Forfatning. 11 pk.
 Nemlig:
- 601. Sager vedr. kolonialloven af 1852, 1849–60.
 - 602. Sager vedr. borgerrådene 1772–1861.
 - 603. Sager vedr. kolonialloven af 1863, 1861–67.
 - 604. Sager vedr. kolonialloven af 1863, 1863–64.
 - 605. Sager vedr. revision af kolonialloven, 1871–90.
 - 606. Sager vedr. revision af kolonialloven, 1872–91.
 - 607. Sager vedr. revision af kolonialloven, 1889–91.

608. Sager vedr. revision af kolonialloven, 1891–95.
609. Sager vedr. kolonialloven af 1906, 1903–06.
610. Sager vedr. kolonialloven af 1906, 1904–06.
611. Sager vedr. kolonialloven af 1906, 1905–16.
- 612–613. 1803–1912 Love og anordninger. Fortegnelse, udkast m. v. 2 pk.
Nemlig:
612. Fortegnelse over love og anordninger for Vestindien 1849–75. – Udkast vedr. skatter, told, jagtret, appelret, gældsfængsel, markfred, stempelafgifter, landskolerne, næringsdrift, borgerrådene, afgifter på Skt. Thomas, afgifter på Skt. Croix, løsgængere, tyendevæsen, mæglingsskommissionsgebyrer, postforsendelser. – Fortegnelse over guvernementsplakater 1747–1863. – Fortegnelse over administrative bestemmelser 1853–1911 med bilag.
613. Lovforslag om lodsvæsen 1803–51. – Lov af 25. maj 1912 om Skt. Thomas' havn. – Oversatte love.
- 614–615. 1849–1916 Fortrolig embedskorrespondance 2 pk.
Fortrinsvis skrivelser fra guvernører i Vestindien til ministre og embedsmænd i Koloniernes Centralbestyrelse. Ordnet efter brevmodtagere. Indeholder tillige koncepter til svarskrivelser. Jfr. ARKIV 4, bd. nr. 2, 1972, s. 77–87.
- 616–622. 1841–1920 Kontorhold og personale . . . 7 pk.
Kun vedr. kolonialkontoret.
Nemlig:
616. 1841–1875/76.
617. 1876/77–1889/90.
618. 1890/91–1900/01.
619. 1901/02–1910/11.
620. 1911/12–1919/20.
621. Sager vedr. kolonialkontorets personale samt Vestindisk Pakhusforvalter.
622. Kolonialkontorets erindringslister.

- 623–634. 1875–1910 Rekvisitionssager 12 pk.
 Rekvisitioner, bilag og følgeskrivelser vedr. pakhusforvaltningen.
 Nemlig:
623. 1885–89.
 624. 1890–92.
 625. 1893–96.
 626. 1897–99.
 627. 1900–03.
 628. 1904–06.
 629. 1907–08.
 630. 1908–09.
 631. 1909–10.
 632. 1910/11–1912/13.
 633. 1913/14.
 634. Uniformsgenstande til politiet 1875–1904. – Transportomkostninger 1883–1902.

Lokale myndigheder

635. Guvernører 1 pk.
- 636–637. 1852–1862 Kolonialrådet 2 pk.
 Nemlig:
636. 1.–2. session 1852–55.
 637. 3.–5. session 1855–62.
- 638–640. Fuldmægtige under guvernementet 3 pk.
 Nemlig:
638. Generalia. Ansættelse af fuldmægtige 1857–58.
 Enkelte personer A–D.
 639. Enkelte personer E–K.
 640. Enkelte personer L–Å.
- 641–642. 1848–1906 Embedsbestallinger ved tronskifter m. m. 2 pk.
 Sager vedr. bestallingers fornyelse 1848, 1863, 1906 samt ved helstatsforfatningens ikrafttræden 1855.

- 643–645. 1844–1919 Kautitioner for embedsmænd
 m. v. 3 pk.
 Nemlig:
643. Generalia. – Sagen om kasse- og regnskabsvæsenet
 i Vestindien og om stiltiende panteret samt kre-
 dit på told. – Kautitioner i konstitutioner – Om
 beholdninger hos de kgl. kasserere i Vestindien.
644. Kaution for rekruteringschefen. – Skifteforvaltere.
 – Retsbetjente. – Kaution for toldintendanten på
 Skt. Thomas.
645. Sager vedr. enkelte personer.
646. 1866–1906 Instrukser for overøvrigheden 1 pk.
 Indhold: Intruks for guvernøren m. v. 1866. –
 Sager vedr. lov af 14. april 1883 om forandring
 af kolonialloven af 1863, 1879–83. – Overbe-
 styrelsen for de dansk-vestindiske øer, heri in-
 struks for guvernementssekretæren og for den
 som ekspeditionssekretær fungerende fuldmæg-
 tig 1883–1906. – Besørgelsen af militære over-
 øvrighedsforretninger 1883.
647. 1856–1915 Prokuratorer 1 pk.
 Indhold: Generalia 1865–74. – Ansøgere til stil-
 lingen som prøve-prokurator ved den vestindiske
 landsoverret 1878, 1884. – Anordning om mid-
 lertidig udførelse af auditor- og advocati regii-
 forretningerne på Skt. Croix 1878. – Enkelte
 personer A–Å.
648. 1848–1874 Indberetninger fra guverne-
 mentet 1 pk.
- 649–654. 1849–1917 Rapporter fra Skt. Croix .. 6 pk.
 Månedlige indberetninger.
 Nemlig:
649. 1849–74.
650. 1875–92.
 April 1875–marts 1879 mangler.
651. 1893–99.
652. 1900–05.

653. 1906–11.
654. 1912–17.
- 655–687. 1849–1917 **Rapporter fra Skt. Thomas og Skt. Jan** **33 pk.**
Månedlige indberetninger.
Nemlig:
655. 1849–50.	672. 1881–82.
656. 1851–52.	673. 1883–84.
657. 1853–54.	674. 1885–86.
658. 1855–56.	675. 1887–88.
659. 1857–58.	676. 1889–90.
660. 1859–60.	677. 1891–93.
661. 1861–1862 juli.	678. 1894–96.
662. 1862 aug.–1863.	679. 1897–99.
663. 1864.	680. 1900–02.
664. 1865–66.	681. 1903–05.
665. 1867–68.	682. 1906–07.
666. 1869–70.	683. 1908–09.
667. 1871–72.	684. 1910–11.
668. 1873–74.	685. 1912–13.
669. 1875–76.	686. 1914–1916 juli.
670. 1877–78.	687. 1916 juli–1917 marts.
671. 1879–80.	
- 688–690. 1818–1917 **Møbler til guvernementskontorerne** **3 pk.**
691. 1852–1904 **Boganskaffelser** **1 pk.**
Sager vedr. indkøb og afsendelse af bøger til offentlige kontorer på øerne.
692. 1866–1902 **Munderingssager for politiet** **1 pk.**
- 693–694. **Blanketter** **2 pk.**
Samling af på øerne benyttede blanketformularer.
- 695–696. 1914–1925 **Regnskaber vedr. specialkommissariatet** **2 pk.**

Forhold til udlandet

- 697–700. 1847–1917 Udenrigske anliggender 4 pk.
 Nemlig:
697. Sager vedr. søpas 1847–68. – Ind- og udførsel af krigsmateriel 1856–76 (1911). – Havnebloka-der og deres ophævelse 1876–89, 1902–14. – Diverse 1867–88.
698. Den nordamerikanske borgerkrig 1861–65. – Den Butterfieldske sag 1854–89.
699. Forholdet til den dominikanske republik 1859–71 (1914). – Neutralitetsregler 1855–98.
700. Uroligheder på Cuba. – Anslag mod Santo Domingo med Skt. Thomas som udgangspunkt 1893–1919. – Haitianske flygtninge m. m.
- 701–707. 1791–1916 Konsuler 7 pk.
 Nemlig:
701. Generalia.
702. Danske konsuler i udlandet. – Konsulatsafgifter.
703. Argentina – Grækenland.
704. Haiti – Panama.
705. Paraguay – Spanien.
706. Sverige – USA (I).
707. USA (II) – Østrig–Ungarn.
- 708–709. 1875–1913 Orlogsmænd i Skt. Thomas havn 2 pk.
 Nemlig:
708. Korrespondance 1875–1913.
709. Fortegnelse over krigsskibe 1880–1917.
- 710–712. 1848–1917 Traktater og konferencer . . 3 pk.
 Nemlig:
710. Handelstraktater, generalia. – Handelstraktater med diverse lande, Argentina–Rumænien.
711. Handelstraktater med diverse lande, Schweiz–Østrig–Ungarn. – Traktater med diverse lande om gensidig udlevering af forbrydere.
712. Konferencer. – Andre traktater og konventioner.

713. 1852–1914 Kongresser og udstillinger.. 1 pk.
714. 1912–1916 Tyske kolonialministerium,
tryksager m. m. 1 pk.
- 715–716. 1867–1917 Øernes afhændelse 2 pk.
Nemlig:
715. 1867–1902.
716. 1901–17.
- 717–718. 1916 Rigsdagskommissionen af 30. sep-
tember 1916 ang. De dansk-vestindiske
Øer 2 pk.
Indeholder notater og manuskript vedr. den trykte be-
tænkning. Kommissionens arkiv findes i Konseilspræsi-
diets arkiv.

Militære forhold

- 719–734. 1820–1903 Den vestindiske Hærstyrke.. 16 pk.
Nemlig:
719. Betingelser for antagelse af mandskab 1885–1903.
– Antagelse af stedfortrædere for soldater i Vest-
indien 1883–1903. – Antagelse af mandskab
udenfor de almindelige betingelser 1820–98. –
Begrænsninger for antagelse af mandskab 1881–
96.
720. Rekrutter udsendt til Vestindien 1850–64.
721. Rekrutter udsendt til Vestindien 1865–84. – Om
benyttelse af orlogsskib til udsendelse af rekrut-
ter 1853–96.
722. Rekrutter udsendt til Vestindien 1884–98.
723. Rekrutter udsendt til Vestindien 1898–1903.
724. Befalingsmænds gagering m. v., menagen, 1825–
66. – Tjenesteforhold 1830–1906. – Pensions-
sager 1844–83.
725. Sager vedr. omorganisering af styrken 1845–51.
726. Sager vedr. omorganisering af styrken 1851–82.
727. Udkommanderede officerer og underofficerer A–C.
728. do D–G.

729. do. H–J.
730. do. K–L.
731. do. M–Å.
732. Generalia vedr. udkommanderede officerer.
733. Sag vedr. mangler ved det vestindiske militære depot og 1. kompagni og om kaptajn Ostermanns pension m. m.
734. Munderingssager 1842–97.
- 735–746. 1904–1924 Gendarmerikorpset 12 pk.
Nemlig:
735. Gendarmeriloven af 1906.
736. Forakter henhørende til revision af gendarmeriloven. – Fortolkning af gendarmeriloven. – Hvervningsbestemmelser for gendarmerikorpset. – Tjenestereglement for gendarmerikorpset. – Hæderstegn for god skydning. – Hæderstegn iøvrigt. – Klager. – Krigsretter.
737. Beklædningsreglement. – Forbrug af klædevarer fra den militære klædefabrik.
738. Rekruttering og udsendelse 1906–11.
739. Rekruttering og udsendelse 1912–17.
740. Underofficerer i gendarmerikorpset.
741. do.
742. Udkommanderede officerer. – Fortrolige udtalelser om officerer og faste underofficerer. – Kaptajn N. C. M. Fuglede. – Premierløjtnant N. C. Tang.
743. Ritmester A. G. G. F. Bang og premierløjtnant S. R. Haagenen. – Premierløjtnanterne R. O. R. Dyhr og Theodor C. Zeilau. – Straffesager og hjemsendelsessager 1914–24.
744. Kaptajn Höyer og branden på Christianssted kaserne 1914.
745. Befragtningsager. – Fri rejse og rejsehjælp. – Lægehjælp.
746. Våben. – Kasernen på Kingshill.
- 747–750. 1829–1918 Den vestindiske Rekruttering 4 pk.

- Nemlig:
747. Generalia 1829–1904. – Lokaler 1850–1918.
748. Personale 1833–1917.
749. Kapitulationstid og afskedsdusører.
750. Om tildeling af arbitrære straffe, 1884. – Rekrutternes sundhedstilstand, 1847–89. – Ugift stand, 1850–1903. – Hvervede underbefalingsmænd, 1896. – Afskedigelse af en hvervet, deserteret rekrut med fortabelse af håndpenge, 1898. – Afgående »veltjente« afskedigede vestindiske soldaters adgang til at få arbejde i de militære etableringer, 1898. – Synsprøver, 1896–98. – Forståelsen af »egnet til Recapitulation«, 1892–98.
- 751–753. 1857–1917 Den vestindiske Rekrutterings kasseregnskaber 3 pk.
Ekstrakter af kassebøger.
Nemlig:
751. 1857–81.
752. 1882–1903.
753. 1904–17.
754. 1906/07–1909/10 Den vestindiske rekrutterings regnskaber 1 pk.
Kasseregnskab med bilag.
- 755–758. 1847–1918 Rekrutteringslister 4 pk.
Fortegnelse over udsendt mandskab til Den vestindiske Hærstyrke (stamlister).
Nemlig:
755. 1847–90.
756. 1891–1901.
757. 1903–10.
758. 1911–17.
- 759–761. 1852–1916 Afdøde militæres efterladenskaber 3 pk.
Nemlig:
759. 1852–83.
760. 1884–94.

761. 1895–1916.
- 762–763. 1858–1871 Militære udgifter 2 pk.
 Kopi af kvartalsindberetninger fra Guvernementet over
 de af kolonialkasserne afholdte militære udgifter. De
 originale indberetninger er sendt til revisionen.
 Nemlig:
762. 1858/59–1860/61.
 763. 1861/62–april 1871.
764. 1851–1907 Milice og brandkorps 1 pk.

Finanser, told, beskatning m. v.

- 765–800. 1856–1917 Budgetter 36 pk.
 Budgettet blev delt i forbindelse med ikrafttræden af
 kolonialloven af 1863, se foran s. 23.
 Nemlig:
765. Alle øerne 1856–62.
 766. Alle øerne 1862–65.
 767. Skt. Thomas og Skt. Jan 1865/66–1866/67^I.
 768. Skt. Thomas og Skt. Jan 1866/67^{II}–1867/68.
 769. Skt. Thomas og Skt. Jan 1868/69–1869/70.
 770. Skt. Thomas og Skt. Jan 1870/71–1872/73.
 771. Skt. Thomas og Skt. Jan 1873/74–1875/76.
 772. Skt. Thomas og Skt. Jan 1876/77–1878/79.
 773. Skt. Thomas og Skt. Jan 1879/80–1882/83.
 774. Skt. Thomas og Skt. Jan 1883/84–1885/86.
 775. Skt. Thomas og Skt. Jan 1886/87–1889/90.
 776. Skt. Thomas og Skt. Jan 1890/91–1894/95.
 777. Skt. Thomas og Skt. Jan 1895/96–1900/01.
 778. Skt. Thomas og Skt. Jan 1901/02–1905/06.
 779. Skt. Thomas og Skt. Jan 1906/07–1910/11.
 780. Skt. Thomas og Skt. Jan 1911/12–1914/15.
 781. Skt. Thomas og Skt. Jan 1915/16–1916/17, St.
 Croix 1865/66.
 782. Skt. Croix 1866/67–1867/68.
 783. Skt. Croix 1868/69–1869/70^I.
 784. Skt. Croix 1869/70^{II}–1870/71.
 785. Skt. Croix 1871/72–1872/73.

786. Skt. Croix 1873/74–1875/76.
 787. Skt. Croix 1876/77–1878/79.
 788. Skt. Croix 1879/80–1881/82.
 789. Skt. Croix 1882/83–1884/85.
 790. Skt. Croix 1885/86–1888/89.
 791. Skt. Croix 1889/90–1891/92^I.
 792. Skt. Croix 1891/92^{II}–1893/94.
 793. Skt. Croix 1894/95–1896/97.
 794. Skt. Croix 1897/98–1899/1900.
 795. Skt. Croix 1900/01–1901/02.
 796. Skt. Croix 1902/03–1904/05.
 797. Skt. Croix 1905/06–1907/08.
 798. Skt. Croix 1908/09–1910/11.
 799. Skt. Croix 1911/12–1913/14.
 800. Skt. Croix 1914/15–1916/17.
- 801–803. 1907–1919 Finans- og tillægsbevillings-
 love 3 pk.
 Akter vedr. finans- og tillægsbevillingslovene 1907/08–
 1909/10 § 24 XI, 1910/11–1911/12 § 24 X, 1912/13–
 1918/19 § 25.
 Nemlig:
801. 1907/08–1909/10.
 802. 1910/11–1913/14.
 803. 1914/15–1918/19.
- 804–806. 1848–1917 Statskassens vestindiske ind-
 tægter og udgifter 3 pk.
 Månedsoversigter.
 Nemlig:
804. 1848/49–1851/52.
 805. 1852/53–1853/54.
 806. 1907/08–1916/17.
- 807–820. 1854–1916 Regnskabsoversigter 14 pk.
 Arlige oversigter over statskassens indtægter og udgif-
 ter, indsendt til finansministeriet fra øerne.
 Nemlig:
807. 1854/55–1857/58.
 808. 1858/59–1861/62.

809. 1862/63–1864/65.
 810. 1865/66–1868/69.
 811. 1869/70–1872/73.
 812. 1873/74–1877/78.
 813. 1878/79–1881/82.
 814. 1882/83–1885/86.
 815. 1886/87–1889/90.
 816. 1890/91–1894/95.
 817. 1895/96–1898/99.
 818. 1899/1900–1903/04.
 819. 1904/05–1909/10.
 820. 1910/11–1915/16.
- 821–823. 1856–1915 Ind- og udbetalinger på koloniernes konto 3 pk.
 Fortegnelser, fortrinsvis månedlige, over de ved finanshovedkassen passerede budgetmæssige indtægter og udgifter vedr. De dansk-vestindiske Øer.
 Nemlig:
821. 1856–70.
 822. 1870–86.
 823. 1886–1915.
- 824–830. 1880–1903 Månedlige statusoversigter 7 pk.
 Månedligt oversendte oversigter over kolonialkassernes budgetindtægter og -udgifter.
 Nemlig:
824. 1880–82.
 825. 1883–85.
 826. 1886–88.
 827. 1889–92.
 828. 1893–96.
 829. 1897–1900.
 830. 1901–1903 aug.
- 831–833. 1817–1906 Skatter og afgifter 3 pk.
 Nemlig:
831. Kvartprocentskatten 1848–80. – Næringssskat 1817 og dens forandring 1871. – Diverse skatter og afgifter 1850–85.

832. Absentskat 1853–1906.
833. 1864–1884 Skatterestancer. – Instrukser til Skt. Thomas og Skt. Jans hovedkasse
- 834–839. 1848–1918 Skt. Croix toldsag 6 pk.
Nemlig:
834. 1848–61.
835. 1861–66.
836. 1866–99.
837. 1900–08.
838. Sukkertold 1890–1910.
839. 1909–18. – Forbrugsafgift på rom samt anordning om værtshushold 1885–1908.
- 840–843. 1848–1916 Skt. Thomas toldsag 4 pk.
Nemlig:
840. 1848–64.
841. 1865–1916.
842. Toldlov 1904–12.
843. Toldlov 1912–16. – Skt. Jans toldsag 1851–60.
- 844–849. 1848–1916 Stemplet papir 6 pk.
Nemlig:
844. 1848–62.
845. 1863–92.
846. 1893–99.
847. 1881–1906. – Opgørelser over kasseret stempel-papir 1850–1907.
848. 1904–07. – Lov om stemplet papir 1906.
849. 1907–16.
- 850–851. 1865–1917 Uvisse indtægter Skt. Croix 2 pk.
Nemlig:
850. 1865–89.
851. 1890–1917.
- 852–853. 1860–1917 Uvisse indtægter Skt. Thomas 2 pk.
Nemlig:
852. 1860–89.
853. 1890–1917.

- 854–855. 1828–1897 Landkasser og Kolonialkasser 2 pk.
De under borgerrådene sorterende landkasser omdannes
1865 til Kolonialkasser under kolonialrådene.
- 856–857. 1853–1885 Korrespondance vedr. veksler 2 pk.
858. 1904–1917 Kommunal beskatning 1 pk.
859. 1849–1891 Kreditbeviser 1 pk.
- 860–862. 1830–1919 Møntsagen 3 pk.
Nemlig:
860. Generalia 1830–65. – Udsendelse af skillemønt
1859–63.
861. 1849–1900.
862. 1900–1919.

Offentlige arbejder

- 863–888. 1781–1920 Postvæsen 26 pk.
Tallene i parentes henviser til en samtidig nummerering.
Nemlig:
863. »Ældre postakter« 1862–1880.
864. »Ældre postakter« 1881–1884.
865. »Ældre postakter« 1884–1896 – Sager vedr. verdenspostforeningen og den internationale postudveksling 1887–1892.
866. Sager vedr. verdenspostforeningen og den internationale postudveksling (1a–b, 2) 1893–1907.
867. Postafregninger (3) 1890–1917.
868. Postanvisningsudvekslingen mellem de dansk-vestindiske øer og England (4) 1880–1917 – Postanvisninger (5) 1880–1906.
869. Avisabonnementer (6) 1872–1917.
870. Regler for fremsendelse af anbefalede breve, værdibreve m. m. (7) 1852–1889 – Transitomkostninger (8) 1898.
871. Fartplaner (9a) 1884–1906.
872. Fartplaner (9b–9c) 1892–1912 – Fartplaner (9c^{II}) 1912–1917.

873. Postpakker. Forsendelser til Skt. Domingo (10) 1915 – Pakkepostudveksling med USA 1888–1890.
874. Udveksling af postpakker (10) 1781–1917.
875. Afregningsforholdet til forskellige stater (11) 1877–1909.
876. Forsendelsesruter for breve mellem Danmark og Vestindien samt eftersøgte breve (12) 1886–1913 – Poststatistik m. m. (13) 1888–1914.
877. Bureauet i Bern, Rapport de Question og mindesmærket for stiftelsen af verdenspostforeningen (14) 1880–1917 – Frimærker og brevkort m. m. Ældre akter (15) 1875–1903.
878. Sager vedr. Verdenspostforeningens internationale bureau i Bern (16) 1893–1902.
879. Sager vedr. Verdenspostforeningens internationale bureau i Bern (16) 1903–1909. – Afregningsforholdet til Brasilien (17) 1892–1907.
880. Verdenspostkongressen i Washington 1897 (18) 1895–1908. – Fortegnelse over samtlige posthuse med supplement (19) 1895–1912. – Postopkrævningstjeneste med Frankrig (20) 1895. – Sager vedr. Verdenspostforeningen (21) 1878–1898. – Frimærker til Skt. Thomas postkontors frimærkealbum (22) 1906. – Efterportomærker (23) 1900–1916. – Forholdet til det engelske postvæsen (24) 1876–1882. – Henvendelse fra frimærkehandlere (25) 1901–1917. – Lukkede postsække afsendt fra danske krigsskibe i Vestindien (26) 1901.
881. Fortolkningen af Verdenspostkonventionens art. XI, 3 sammenholdt med Ekspeditionsreglementets art. VI, 3 (27) 1893–1895. – Papier-Maché. (28) 1895. – (29 mangler). – Benyttelse af brevkort (30) 1894–1907. – Udeblevne brevfor­sendelser (31) 1888–1914. – Postsække (32) 1882–1898. – Forsendelse af guld- og sølvsager. Anbefalede breve (33) 1903–1904. – Fejl i ud-

- stedte postanvisninger (34) 1904–1910. – Bortkomne postpakker (35) 1904–1913. – Transitgodtgørelse m. m. (36) 1894–1900. – Uanbringelige breve (37) 1889–1915. – Oplysninger til Bernerbureauet om regler for frimærkesalg (38) 1883–1902. – Avispost (39) 1897. – Brevforsendelsen mellem dansk Vestindien og Tyskland (39). 1906. – Den ny møntlovs anvendelse på postvæsenets område (41) 1904–1916. – Postbefordringen mellem England og Irland og De dansk-vestindiske Øer (42) 1905. – Postanvisnings-udveksling med USA (43) 1889–1913. – Verdenspostkongressen i Wien (44) 1888–1894.
883. Forsendelse af bier (45) 1889–1898. – Beregninger over søtransit pr. korrespondance mellem øerne og Puerto Rico m. fl. berigtiget i 2. revisionsdepartement (46) 1903–1915. – Bortkomne postanvisninger m. m. (47) 1897–1911. – Indlemmelse fra 1.9.1877 i Den almindelige Postforening (48) 1876–1877. – Diverse post-sager (49) 1883–1905. – Udveksling af postpakker med Mexico (50) 1906–1909.
884. Tillægspporto, anbefalinger etc. (51) 1896–1909. – Postbesørgelse mellem Danmark og De dansk-vestindiske Øer (52) 1871–1917. – Forandring i regnskabsførelsen vedr. de dansk-vestindiske postindtægter (53) 1907. – Gebyrer for postvæsenets toldbehandling (54) 1907–1908. – Postanvisnings-udveksling med Ægypten (55) 1907–1908. – Generalafregning for postudveksling mellem øerne, Danmark og udlandet (56) 1890–1912.
885. Generalafregning for postudveksling mellem øerne, Danmark og udlandet (56) 1912–1918. – Consignee Letters (57) 1907. – Telegrampostanvisninger (58) 1908–1916. – Fejlagtig postopkrævning (59) 1908. – Tysk brevposttakst (60) 1908.

- Postanvisnings-udvekslingen mellem Holland og dets kolonier (61) 1908–1910. – Erstatning for et makuleret eller bortkommet anbefalet brev (62) 1908–1916. – Forespørgsel ang. en tjenestepostanvisning (63) 1909. – Beskadiget postpakke (64) 1910–1913. – Adressering af afsendte postsager (65) 1910. – Rekvisition af postanvisningsblanketter (66) 1910. – Udlån af rembursement-postanvisninger (67) 1910–1911. Beklipning af postadressebreve (68). 1911.
886. Ændringer i den vestindiske postanordning (69) 1897–1915. – Afregning af en argentinsk postanvisning (70) 1911. – Verdenspostkongressen i Madrid 1914 (71) 1911–1914. – (72 mangler). – To pakkeafskibninger med de danske dampere, en til Skt. Thomas og en til Skt. Croix (73) 1913. – Postopkrævningsbeløb påhvilende pakker til Skt. Thomas (74) 1914. – Postanvisningsudveksling med Spanien (74) 1914–1916. – Brevtransitmellemværende for 1914 og international postudveksling ved krigens begyndelse (76) 1915–1917. – Tilbageholdelse af et anbefalet brev, formentlig af den franske censur (77) 1916–1917.
887. Vestindiske frimærker, udstedelse, udsendelse og salg af 1856–1873.
888. Vestindiske frimærker, udstedelse, udsendelse og salg af 1886–1913.
- 889–891. 1856–1920 Telegraf og telegrafanlæg . . . 3 pk.
Nemlig:
889. Telegrafsagen: The West India and Panama Telegraph Company Ltd. 1869–1910.
890. Telegrafanlæg på Skt. Croix 1906–1920. – Telegrafforbindelse med Venezuela 1897–1907. – Koncessioner på telegrafstationer 1856–75.
891. Generalia 1875–1900. – Om straf for at beskadige telegrafindretninger 1885. – Internationale tele-

grafkonferencer. – Oprettelse af telegrafstationer på øerne m. v. 1862–72.

- 892–902. 1843–1917 Skt. Thomas havn 11 pk.
Nemlig:
892. Skt. Thomas havns forbedring 1851–65. – Kontrakt med Baumgarten & Burmeister om levering af et bugerskib 1863. – Premierløjtnant Zeilaus arbejde ved Skt. Thomas havn 1863–67. – Maskinist Messerschmidt 1867.
893. Marine-jernbane (marine repairing slip) 1843–62. – Folk til dampbugerskibet 1863–65. – Udskrifter af den for havnearbejderne nedsatte kontrolkommissions forhandlingsprotokol 1864–66. – Korrespondance vedr. havneforbedringsregnskaber 1864–67.
894. Dykkerapparat 1864–67. – Arbejdere til dampmuddermaskinen 1864–76 (2 læg). – Goldsmiths i 1867 gjorde forsøg til forbedring af Skt. Thomas sundhedstilstand. – Kurveballoner til mærkebøjer 1867–69. – Sagen om »Orkanhullet« 1862–70. – Havnelån 1910. – »Ingolf«s sprængninger i havnen 1909–10.
895. Flydedokken 1862–1912.
896. Uddybningsarbejder 1909–17.
897. Fyr- og karantæneanstalten på Buck Island 1913–17.
898. Bestyrelsen af Skt. Thomas havn 1904–13.
899. Skt. Thomas havns hovedforbedringsregnskab 1. juli 1864–31. marts 1865.
900. do. 1. april 1865–31. marts 1866.
901. do. 1. april 1866–31. marts 1968.
902. do. 1. april 1868–31. marts 1870.
903. 1848–1883 Offentlige bygninger på Skt. Thomas 1 pk.
904. 1907–1917 Landbrugsforsøgsstationen på Skt. Croix 1 pk.

Sociale og kulturelle forhold

- 905–906. 1848–1907 Arbejdsforhold 2 pk.
 Nemlig:
 905. 1848–1867.
 906. 1871–1907.
- 907–910. 1855–1918 Immigration af arbejdere . . . 4 pk.
 Nemlig:
 907. Skt. Croix immigrationsfond 1862–1918.
 908. do.
 909. Immigration af arbejdere fra Afrika 1855–59, Barbados og Venezuela, Indien og andre transatlantiske steder 1860–68.
 910. Immigration af arbejdere fra Italien 1884, Kina 1860–62, Nordamerika 1860–65. – Oplysninger om indførsel af arbejdere til andre staters besiddelser i Karibien.
- 911–912. 1848–1905 Fængsler og fængselsvæsen . . 2 pk.
 Nemlig:
 911. Heri bl. a. Arrestreglement og anordn. vedr. disciplinærmyndigheden i straffeanstalter og arresthuse 1902–05. – Indberetninger om fængselsvæsenet på Skt. Croix 1885/86–1904/05.
 912. Om strafarbejdes udståelse i Vestindien 1848–94.
- 913–919. 1847–1916 Sundhedsvæsen 7 pk.
 Nemlig:
 913. Landfysikatet 1847–51. – Ansøgninger om lægeembeder 1859–83. – Offentlig læge i Frederikssted 1883–1907. – Kommunalæger på Skt. Thomas 1890–1916. – Ang. det offentliges medvirkning til eventuel udsendelse af en ny læge til Skt. Croix 1899.
 914. Anordning ang. offentlige læger på Skt. Croix 1852–1914. – Angående omfanget af landfysicis tilsynspligt overfor politifunktionærerne i Christianssted, heri læge Kalmers sag 1878–1915. – Angående kommunelæge Ramms besværing over

- ikke at erholde vederlag for assistance ved operationer på kommunehospitalet (fortolkning af instruksen) 1896. – Angående den med kommunelæge Hassager truffene ordning af spørgsmålet om befordringsgodtgørelse for lægebesøg hos fattige 1898–1900. – Angående behovet for kirurger m. m. 1912.
915. Anordning om besørgelse af kommunelægeforretningen og de militære lægeforretninger på Skt. Thomas (læge Brøndsted) 1872–82. – Militærlægen dr. Erichsen 1887. – Læge Hegn 1905–16. – Læge Neumann 1877–95. – Understøttelse til landfysikus Pedersens enke 1848–57. – C. E. Taylors ansøgning om tilladelse til at udøve lægepraksis (magnetiserende behandling) 1881–92. – Læge Zwergius 1909–12.
916. Sager vedr. udenlandske læger 1848–1902.
917. Dyrslægeembeder 1867–1916. – Betegnelsen af Skt. Thomas som »unhealthy place« i den engelske konsulårbog 1909. – Den engelske konsuls optræden under gulfeber- og koppetilfældene 1880–81. – Børnedødelighed m. m. 1870–82.
918. Epidemiske sygdomme 1848–1918.
919. Karantænestationen Skt. Thomas 1854–1909.
920. 1903–1917 Røde Kors 1 pk.
Vedr. bl. a. udsendelse af sygeplejersker til Vestindien.
- 921–931. 1777–1920 Kirke og skole 11 pk.
Nemlig:
921. Skt. Croix Missionsfond. – Negerleje til præsteembedet på Skt. Croix. – Om mangel på lutherske præster på Skt. Thomas og Skt. Jan. – Menigheden på Skt. Jan. – Folkekirkelig visitats 1904. – Udkast til anordning om kirke- og præstegårdssyn. – Nyordning af folkekirken 1904–11. – Kongshøj kirke.
922. Salmebogssagen 1797–1920.
923. Sognepræsten i Christianssted 1853–1904.

924. Sognepræsten i Frederikssted 1858–1917.
 925. Sognepræsten på Skt. Thomas.
 926. Andre trossamfund, generalia. – Anerkendelse af præster, især katolske og engelsksprogede. – Metodister.
 927. Den katolske menighed på Skt. Thomas.
 928. Trossamfund udenfor folkekirken 1856–1917, nemlig: »Bible Home«, adventister, brødre-menigheden, mosaisk trossamfund, baptister, hollandsk-reformerte kirke, engelsk-lutherske menighed, engelsk-episkopale kirke, Svedenborgske kirke og Wesleyanske mission.
 929. Skolevæsenet på Skt. Thomas og Skt. Jan 1777–1873.
 930. Skolevæsenet på Skt. Croix 1853–86.
 931. Skole- og degneembeder m. v. 1828–1920.

Næringsvæsen

- 932–934. 1836–1905 Statsejede plantager 3 pk.
 Nemlig:
 932. Generalia. – Belvedere. – Brookhill.
 933. Butlers Bay & Prospect Hill. – Camporico. – Diamond. – Högensberg & Constitution Hill. – Longford. – Northstar & Canebay. – Rust up Twist. – Rustenberg & Adventure. – Zion Farm & Peters Rest.
 934. Work and Rest.
 935–936. 1849–1879 Skt. Croix-plantagernes plantegæld 2 pk.
 Nemlig:
 935. 1849–67.
 936. 1867–71. Lånebeviser 1878–79.
 937–939. 1850–1891 Plantageejernes gæld til statskassen 3 pk.
 Nemlig:
 937. 1850–1858.

938. 1859–1875.
 939. 1875–1891.
- 940–944. 1873–1922 Skt. Croix fællessukkerkokeri 5 pk.
 Nemlig:
940. Generalia 1873–83.
 941. Generalia 1883–1916.
 942. Ekstrakter af guvernementets indberetninger om
 sukkerkokeriet.
 943. Skt. Croix sukkerkokeris regnskaber 1887–1922.
 944. Advis-skrivelser 1883–1903.
- 945–947. 1910–1917 Vestindisk Kompagni 3 pk.
 Nemlig:
945. 1911–1912.
 946. 1913–1917.
 947. Panama-sagen. – Koncessions-sagen.
948. 1848–1854 Direkte oversøisk handel 1 pk.
 Sager vedr. forlængelse af de ved plakat af 27. marts
 1844 fastsatte begunstigelser for den direkte handel på
 andre verdensdele, jfr. lov af 8. februar 1854.
- 949–951. 1846–1925 Eneretsbevillinger 3 pk.
 Nemlig:
949. 1846–1905.
 950. 1905–1917.
 951. 1918–1925 samt afslæde ansøgninger.
952. 1850–1916 Handelsstatistik 1 pk.

Personsager

- 953–958. 1848–1917 Bevillinger 6 pk.
 Nemlig:
953. Ægtepagter.
 954. Adoption. – Navneforandringer. – Testamenter.
 955. Ændringer af testamenter. – Mortifikationer, Umyndiges midler. – Fuldmyndighedsbevillinger. Skifter. – Fritagelse for stempelafgift. – Translatørbevillinger.

956. Interessentskabskontrakter. – Ejendomsdom.
957. Æresoprejsning. – Legater.
958. Fri proces og appel. – Bestallingsgebyrer. – Udfærdigelse af bevillinger og kgl. konfirmationer ad mandatum.
- 959–961. Ægteskabssager 3 pk.
 Nemlig:
959. Generalia. – A–F.
960. G–M.
961. N–Å.
- 962–963. 1848–1920 Nådesbevisninger 2 pk.
 Nemlig:
962. 1848–1891.
963. 1892–1920.
- 964–966. Hjemstedsbeviser og indfødsret 3 pk.
 Nemlig:
964. Generalia 1860–1908. – Borgerskabsed 1832–84.
965. Enkelte personer A–L.
966. do. M–Å.
- 967–968. 1830–1917 Livsforsikrings- og enkeforsørgelsessager 2 pk.
 Nemlig:
967. Generalia. Enkelte personer A–H.
968. Enkelte personer I–Å.
- 969–983. Pensioner 15 pk.
 Nemlig:
969. Enkelte personer: A.
970. B.
971. C.
972. D–H.
973. H.
974. J–K.
975. L.
976. L–M.
977. N–P.

978. R-S.
979. S-T.
980. V-Å. – Oplysninger om lønmodtagerforhold for funktionærer i Dansk-Vestindien 1912-17 (I).
981. Oplysninger om lønmodtagerforhold for funktionærer i Dansk-Vestindien 1912-17 (II + III).
982. Erklæringer på tro og love 1932. – Fortegnelser over løbende understøttelser 1926. – Udbetalingskurs for understøttelser. – Dyrtidstillæg 1919-21. – Diverse understøttelser 1921-37.
983. Generalia, herunder fortegnelser over personer, der modtager pensioner i henh. t. afviklingsloven af 31. juli 1917.
- 984-986. Pensioner udbetalt i udlandet 3 pk.
Nemlig:
984. Enkelte personer: A-E.
985. F-A.
986. Fortegnelser over pensioner udbetalt 1920. – Ansøgninger om pensioner 1920.
987. 1769-1917 Understøttelser 1 pk.
Understøttelser fra Skt. Croix Rombodsfond 1896-1915. – Skt. Croix fattigkasse 1834-65. – Skt. Thomas fattigkasse 1769-1900. – Skt. Thomas enkefond 1897-1917. – Understøttelse til personer, der blev arbejdsløse ved standsningen af kanalarbejdet ved Panama 1883-89. – Andre understøttelser 1847-80.
- 988-995. Straffudståelser 8 pk.
Angår spørgsmål om afsoning på øerne eller moderlandet. Henlagt alfabetisk efter fangernes navne.
Nemlig:
988. A-B.
989. C-E.
990. F-G.
991. H-I.
992. J-L.
993. M-P.
994. Q-S.
995. T-Å.

- 996–998. Straffefangens benådning 3 pk.
 Henlagt alfabetisk efter fangernes efternavne.
 Nemlig:
 996. A–H.
 997. J–O.
 998. P–A.
- 999–1000. 1896–1910 Skiftedesignationer Skt. Croix 2 pk.
 Nemlig:
 999. 1896–1903.
 1000. 1904–10.
- 1001–1002. 1895–1909. Skiftedesignationer Skt. Thomas og
 Skt. Jan 2 pk.
 Nemlig:
 1001. 1895–99.
 1002. 1900–09.

Andet

1003. 1851–1910 Aviser og tryksager 1 pk.
 Tildels udtaget af journalsager.
 Indhold: Nationaltidende, enkelte ekspl. 1904–05. – Fædrelandet 1849, nr. 225, 226, 1850 nr. 43, 1851 nr. 85, 86, 272, 275, 1853 nr. 217, 1855 nr. 68, 141. – Klokken 12 1905 nr. 899. – St. Thomæ Tidende 1900 nr. 12, 17, 18, 19, 22, 23, 26, 27, 28, 37. – Lightbournes Mail Notes (dagblad, Skt. Thomas) 1910 3/10, 5/10, 6/10. – The Saint Paul Pioneer Press (dagblad, St. Paul, Minn., USA) 1900 4/2. – The Bulletin & St. Thomas Commercial and Shipping Gazette 1900 nr. 73, 78, 79, 84, 118. – Skt Croix Avis 1899 nr. 40, 1900 nr. 8, 13, 15. – St Croix Agricultural Reporter 1851 nr. 1, 2, 3, 1852 nr. 4, 5, 6, 7, 1853 nr. 8. – Officiel Tidende for De dansk-vestindiske Besiddelser 1852, nr. 1, 1853 nr. 2, 3, 1854 nr. 5, 6, 1855 nr. 7, 9. – En samling Ritzautelegrammer vedr. kommissionens rejse til Vestindien februar 1903. – Bulletin International des Douanes 1894/95 hæfte 110 (vedr. Skt. Thomas) 1897/98 hæfte 21 (vedr. USA). – Report of Proceedings of the general meeting of the Colonial Bank, London 10/4 1902. – Beretning om kronprinsesse Louises indsamling til syge-

og børnepleje på De dansk-vestindiske Øer 1908. – Diverse trykte anordninger og bekendtgørelser.

- 1004–1006. 1853–1872 Erstatninger i anledning af slaveemancipationen 3 pk.
Sager vedr. udbetaling af erstatninger i henhold til lov af 23. juli 1853.
Nemlig:
1004. 1853–54.
1005. 1854–57.
1006. 1857–72.
- 1007–1008. 1850–1917 Fødte, døbte, viede og døde .. 2 pk.
Nemlig:
1007. Generalia. Skt. Croix 1850–1917.
1008. Skt. Thomas 1886–1917.
1009. 1866–1885 Den Lund-Hansenske vekselsag 1 pk.
Jfr. højesteretsdom af 29. januar 1875. J. J. Lund var fuldmægtig i firmaet J. J. Hansen København.
1010. 1829–1912 Mål og vægt 1 pk.
1011. 1878–1879 Oprøret 1878 1 pk.
- 1012–1013. 1772–1918. Orkaner og jordskælv 2 pk.
Nemlig:
1012. 1772–1868.
1013. 1869–1918.
- 1014–1019. 1847–1914 Statistik 6 pk.
Nemlig:
1014. Kreaturhold, bygninger på plantagerne m. m. 1854–66.
1015. Indførsel af varer til Skt. Croix 1847–54.
1016. Folkemængden 1850. – Befolkningen på plantagerne på Skt. Croix 1854–61. – Fortegnelse over kreaturer, møller, arbejderboliger m. m. 1853.
1017. Befolkningen på plantagerne på Skt. Thomas og Skt. Jan 1852–65.

1018. Diverse 1855–86.
1019. Diverse 1886–1914.
- 1020–1022. 1848–1930 Diverse sager 3 pk.
Nemlig:
1020. Fortegnelse over bestillingsmænd 1917. – Oplysninger til skattevæsenet over de i årene 1914–30 i København boende forhenværende vestindiske tjenestemænd m. fl. – Vestindiske fuldmagter 1921. – Bilag fra kassebog nr. 3 vedr. dronning Louises Vestindiske Forening 1917–19. – Skibsafgifter ca. 1877. – Sikkerhedsstillelse ca. 1884. – Rejseudgifter ca. 1883. – Forsikringspolicer 1863–64 vedr. skibet »Danmark« samt en muddermaskine. – Fortegnelse over anordninger sendt den vestindiske regering 1849–66. – Diverse regnskabsmateriale.
1021. Kvittering for ejendomsskatter Skt. Thomas 1884. – Fortegnelse over huse og bygninger tilhørende Skt. Croix' kolonialkasse 31. marts 1902. – Revisionsnotater til forskellige regnskaber 1880–83. – Angående statsplantagernes regnskaber 1897/98–1899/1900. – Udkast til lov om ophævelse af udførselstold samt om forhøjelse af tolden på spiritus og spiritusholdige drikke på Skt. Croix m. v. – Diverse regnskabsmateriale 1851–1903. – Skrivelse af 10. august 1888 fra Inspektionen for Horsens Straffeanstalt til Overinspektionen for fængselsvæsenet vedr. to vestindiske straffefanger. – Koncept til skrivelse af 16. januar 1889 til købmand P. Aubeck, svensk-norsk konsul på Skt. Thomas, sekretær for den i anledning af kongens regeringsjubilæum på Skt. Thomas nedsatte festkomité. – Følgeskrivelse vedlagt to beretninger fra guvernementet 1880. – Regning og følgeskrivelse fra det Schultz'ske officin til kolonialkontoret 4. oktober 1886. – Vartpenge og pensioner beregnet med henblik på den

forventede afhændelse af Skt. Thomas og Skt. Jan 1867–68. – Skt. Thomæ Matrikel 1900. – Søpasegebyr Skt. Thomas 1863–72. – Begunstigelser tilstået fremmede skibe på De vestindiske Øer. – Afskrift af diverse anordninger. – Beregning over ankerpenge.

1022. Efterladte papirer m. m. fra skriver i Kolonialkontoret Jens Michael Krog (død 1857). – Om et kort over Skt. Croix 1860. – Statsrevisor Høgsbros bemærkninger til statsregnskabet for finansåret 1883/84. – Koncept (V.J. 594/1888) til skrivelse til Guvernementet i anledning af de af assistent i kassererkontoret P. A. Billtries udførte defraudationer. – Koncept til takkeskrivelse fra J. B. S. Estrup til boghandler C. E. Taylor 23. februar 1889. – Scrapbog med avisudklip, fortrinsvis vedr. Panamakanalen. – Regler for affattelse af kryptogrammer 1887. – Udskrift af kommissionsdommen i sagen mod von Scholten 5. februar 1851 samt diverse afskrifter fra denne sag. – Cereemonireglement for militæret 1820. – Notat til ministeren vedr. opmålingen af De dansk-vestindiske Øer 1916. – Vedr. militære straffe 1898. – Forskelligt fundet ved oprydning i finansministerens værelse 18. oktober 1912. – Fortegnelse over plantagerne på Skt. Croix ordnet efter matrikelnumre, u. å.
- 1023–1029. 1851–1915 Brevkoncepter 7 pk.
Nemlig:
1023. 1851–55.
1024. 1856–60.
1025. 1861–65.
1026. 1866–70.
1027. 1871–72, 1876–78.
1028. 1879–82.
1029. 1900–06 samt konceptskrivelser til rigsdagens formænd ang. stadfæstede vestindiske anordninger.

Regnskabsprotokoller m. v.

- 1101–1104. 1853–1900 Afskrifter af måleprotokoller over skattepligtige bygninger 4 bd.
 Indeholder oplysninger om ejerens navn, grundareal, bebygget areal m. v.
 Nemlig:
1101. Frederikssted 1853. Med ajourføring til 1878.
 1102. Christianssted 1853. Med ajourføring til ca. 1880.
 1103. Frederikssted 1885. Med ajourføring til 1900.
 1104. Christianssted 1886. Med ajourføring til 1900.
1105. 1896–1916 Register over vestindiske enere-
 retsbevillinger 1 bd.
1106. Indbetalinger til Livsforsikrings- og For-
 sørgelsesanstalten af 1871 1 bd.
 Erindringskalender for indbetaling af præmier.
1107. Visdomsbog for aktiver tilhørende offent-
 lige fonds i Vestindien 1 bd.
- 1108–1109. 1909–1919 Erindringslister for afsendte
 skrivelser 2 bd.
1110. Regnskab for finansåret 1919/20 for spe-
 cialkommissariatet for de tidligere dansk-
 vestindiske øer 1 bd.
- 1111–1114. 1847–1901 Tegnebøger I 4 bd.
 Nemlig:
1111. Litra K 1847–55.
 1112. Litra L 1855–60.
 1113. Litra M 1860–71.
 1114. Litra N 1871–1901.
- 1115–1118. 1843–1917 Tegnebøger II 4 bd.
 Nemlig:
1115. Litra A 1843–81.
 1116. Litra A 1881–99.
 1117. Litra B 1899–1913.
 1118. Litra B 1913–17.

- 1119–1120. 1845–1899 Tegnebøger III 2 bd.
Nemlig:
1119. Litra J 1845–73.
1120. Litra B 1873–99.
1121. 1870–1900 Registratur over indsendte kolonialregnskaber 1 bd.
- 1122–1146. 1892/93–1920/21 Ud- og indbetalinger i finanshovedkassen på koloniernes konto 25 bd.
Et bind pr. finansår, 1917/18–1920/21 dog i ét bind.
Indbetalingerne i indlagt hæfte.
- 1147–1161. 1907/08–1924/25. Ud- og indbetalinger i finanshovedkassen på statens vestindiske budget 15 bd.
Ét bind pr. finansår, 1921/22–1924/25 dog i ét bind.
Indbetalingerne i indlagt hæfte.

Kolonialrevisionskontoret

F 04–654

- 1–4. 1851–1871 Kopibøger med registre 4 bd.
 Nemlig:
 1. 1851–55.
 2. 1856–61.
 3. 1862–68.
 4. 1869–71.
5. 1862–1871 Register til kopibøger 1 bd.
 Konceptregister.
- 6–7. 1853–1871 Protokoller over breve til Vestindien 2 bd.
 Lister over udgåede breve.
 Nemlig:
 6. Brevbog 1853–61.
 7. Brevjournal 1862–71.
8. 1853–1866 Kvitteringsbog for breve afsendt til Vestindien 1 bd.
- 9–13. 1851–1871 Journaler med register 5 bd.
 Nemlig:
 9. 1851–53.
 10. 1854–58.
 11. 1859–62.
 12. 1863–69.
 13. 1870–71.
- 14–16. 1850–1871 Sager til Kolonialrevisionskontorets journal 3 pk.
- 17–19. 1850–1871 Sagligt henlagte journalsager 3 pk.
 Nemlig:

17. Registratur over indsendte kolonialregnskaber 1848/49–1858/59. – Fakturaer over rekvisitioner 1860/61–1869/70.
18. Opgørelser over finanshovedkassens regning med De vestindiske Øer 1849–65. – Fakturaer over rekvisitioner.
19. Fortegnelse over statsaktiver 1851–70.
Designation over regnskaber og dokumenter afleveret til ministeriernes arkivkontor fra Kolonialrevisionskontoret 1849–70.
- 20–21. 1848–1871 Brevkoncepter 2 pk.
Nemlig:
 20. 1848–59.
 21. 1860–71.

Den vestindiske Rekruttering

F 04–1541

Korrespondance

- 1–6. 1804–1838 Beregninger og korrespondance 6 bd.
Indeholder kopier af ind- og udgået korrespondance samt ekstraktregnskaber for Hvervningen.
Nemlig:
1. 1804, 31. dec.–1810, 5. juli
 2. 1810, 30. juni–1815, 14. jan.
 3. 1815, 14. jan.–1820, 10. marts
 4. 1820, 10. marts–1825, 1. dec.
 5. 1825, 3. dec.–1830, 17. dec.
 6. 1830, 18. dec.–1838, 31. dec.
Fra 1834 Kopibog A.
7. 1833–1851 Korrespondancebog med Generalkommissariatskollegiet 1 bd.
- 8–11. 1839–1888 Kopibog A 4 bd.
Nemlig:
8. Afsendte sager 1839–74.
 9. Afsendte sager 1874–88.
Bagest i bindet afskrifter af instrukser og andre principielle skrivelser til Hvervningen i tiden 1804–88.
 10. Modtagne sager 1839–78.
 11. Modtagne sager 1879–88.
- 12–15. 1834–1888 Kopibog B 4 bd.
Nemlig:
12. Ind- og udgåede sager til og fra forskellige 1834–37.
 13. Udgåede sager til forskellige 1838–60, 3. jan.
 14. Udgåede sager til forskellige 1860–88.
 15. Modtagne sager 1838–88.

- 16–19. 1889–1918 Korrespondancebøger 4 bd.
 Nemlig:
16. 1889–96.
 17. 1897–1901.
 18. 1902–1910, 8. sept.
 19. 1910, 8. sept.–1918.
20. 1835–1839 Korrespondancejournal 1 bd.
- 21–22. 1883–1918 Registraturbøger 2 bd.
 Nemlig:
21. 1883–1915, 27. okt.
 22. 1915, 27. okt.–1918.
- 23–34. 1805–1847 Indkomne skrivelser 12 pk.
 Nemlig:
23. 1805–18.	29. 1840–41.
24. 1819–24.	30. 1842–43.
25. 1825–30.	31. 1844.
26. 1831–33.	32. 1845.
27. 1834–37.	33. 1846.
28. 1838–39.	34. 1847.
- 35–73. 1850–1893 Indkomne skrivelser 39 bd.
 Nemlig:
35. 1850.	50. 1865.
36. 1851.	51. 1866.
37. 1852.	52. 1867.
38. 1853.	53. 1868.
39. 1854.	54. 1869.
40. 1855.	55. 1870.
41. 1856.	56. 1871.
42. 1857.	57. 1872.
43. 1858.	58. 1873.
44. 1859.	59. 1874.
45. 1860.	60. 1875.
46. 1861.	61. 1876–77.
47. 1862.	62. 1878–79.
48. 1863.	63. 1880–81.
49. 1864.	64. 1882–83.

65.	1884–85.	70.	1890.
66.	1886.	71.	1891.
67.	1887.	72.	1892.
68.	1888.	73.	1893.
69.	1889.		
- 74–80. 1894–1918 Indkomne skrivelser 7 pk.
 Nemlig:
74.	1894–97.
75.	1898–1900.
76.	1901–04.
77.	1905–07.
78.	1908–11.
79.	1912–14.
80.	1915–18.

Mandskabsfortegnelser

81–85.	1799–1916 Soldaterbøger	5 bd.
	Indtil 1872 »Lister over anhvervede Rekruter«.	
	Nemlig:	
81.	1799–1831.	
82.	1832–52.	
83.	1853–72.	
84.	1873–97.	
85.	1898–1916.	
86–95.	1805–1916 Stambøger	10 bd.
	Nemlig:	
86.	1805–31.	
87.	1832–52.	
88.	1832–54.	
89.	1852–73. I A.	
90.	1854–73. I B.	
91.	1874–86. II.	
92.	1887–93. III.	
93.	1893–1906. IV.	
94.	1906–12. V.	
95.	1913–16. VI.	

96. 1805–1847 Alfabetisk register over tilgangen til De vestindiske Tropper 1 bd.
 Register til Stambøger.
- 97–98. 1874–1916 Alfabetisk register til stambøger 2 bd.
 Nemlig:
97. 1874–1906.
 98. 1906–16.
99. 1876–1914 Stambog for befalingsmænd . 1 bd.
- 100–102. 1884–1916 Stammlister A (Straffelister) . . 3 pk.
 Nemlig:
100. A I. 1884–88, 1890–1900.
 101. A II. 1901–08.
 102. A III. 1909–16.
- 103–112. 1831–1883 Straffelister 9 bd.
 Nemlig:
103. 1831–39.
 104. 1840–44.
 105. 1845–49.
 106. 1850–54.
 107. 1855–59.
 108. 1860–64.
 109. 1865–69.
 110. 1870–74.
 111. 1875–79.
 112. 1880–83.
- 113–115. 1871–1916 Stammlister B (Straffelister) . . 3 pk.
 Nemlig:
113. B I. 1871–72, 1874–75, 1878–80, 1882, 1884–88.
 114. B II. 1890–99.
 115. B III. 1900–16.
- 116–117. 1907–1917 Stam- og straffebøger for korporaler, underkorporaler og menige . . 2 bd.
 Nemlig:

116. 1907–15.
117. 1916–17.
118. 1870–1892 Straffeprotokol (med register) 1 bd.
119. 1890–1893 Straffeprotokol 2 1 bd.
120. 1839–1848 Erklæringer over ansøgninger
om ansættelser 1 bd.
Kronologisk indførte kopier af erklæringer afgivet af
Hvervningen til inspektøren over infanteriregimenterne
i forbindelse med hvervning af frivillige fra mandskab
i rullen.
121. 1834–1847 Protokol over hjemkomne vestindiske
militære som forplejes ved Hvervningen
m. v. 1 bd.
122. 1853–1882 Afgangsliste fra Den vestindi-
ske Rekruttering 1 bd.
123. 1883–1917 Liste over de fra Den vestindi-
ske Hærstyrke afgåede menige 1 bd.
124. 1906–1916 Hvervningsprotokol 1 bd.
Kronologisk ført protokol over indsendte ansøgninger
om at blive gendarm og disses videre ekspedition, her-
under om ansøgeren blev antaget eller ikke.
125. 1888–1915 Attester for ugift stand 1 pk.
Vitterlighedsattester. Kun ugifte kunne rekrutteres til
hærstyrke og gendarmerikorps.
- 126–136. 1861–1910 Talruller 11 pk.
Nemlig:
126. 1861–64.	132. 1884–87.
127. 1865–68.	133. 1888–92.
128. 1869–71.	134. 1893–98.
129. 1872–75.	135. 1899–1903.
130. 1876–79.	136. 1904–10.
131. 1880–83.	
- 137–140. 1849–1907 Af- og tilgangslister 4 pk.
Nemlig:
137. 1849–70.
138. 1871–86.

139. 1887–97.

140. 1898–1907.

Regnskabsprotokoller m.v.

141. 1833–1836 Regnskabsbog for de vestindiske tropper 1 bd.
142. 1840–1845 Regnskab for Den vestindiske Hvervning 1 bd.
- 143–152. 1833–1918/19 Kassebøger 10 bd.
Nemlig:
143. Kassebog for Den vestindiske Rekrutkaserne 1833–55.
144. 1837.
145. 1838.
146. 1839.
147. 1840.
148. 1841–1865/66.
149. 1866/67–1882/83.
150. 1883/84–1897/98.
151. 1898/99–1907/08.
152. 1907/08–1918/19.
- 153–156. 1823–1831 Lønnings- og afregningsbog for de vestindiske rekrutter 4 bd.
Nemlig:
153. 1823, 29. nov.–1826, 10. juni.
154. 1826, 10. juni–1828, 4. marts.
155. 1828, 13. marts–1830, 13. april.
156. 1830, 21. april–1831, 20. juli.
157. 1833–1834 Lønningsbog for Den vestindiske Hvervning 1 bd.
- 158–161. 1836–1858 Undermunderings- og afregningsbøger 4 bd.
Nemlig:
158. 1836–38.
159. 1838–40.

160. 1845–48.
161. 1850.
- 162–167. 1833–1918 Kasse- og inventarregnskab . 6 bd.
Nemlig:
162. Penge- og inventarregnskab for den vestindiske rekrutkaserne 1833–47.
163. 1848–1853/54.
164. 1855/56–1859/60.
165. 1860/61–1867/68.
166. 1868/69–1881/82.
167. 1882/83. Kasseregnskab. 1883/84. Inventarregnskab.
- 168–171. 1833–1883 Inventarjournaler 4 bd.
Nemlig:
168. 1833–44.
169. 1845–50.
170. 1852–65.
171. 1865–83.
172. 1835–1856 Afskedsdusører 1 bd.
- 173–176. 1856–1918/19 Afskedsdusører. Pensioner og understøttelser 4 bd.
Pensioner og understøttelser findes i anden halvdel af protokollerne.
Nemlig:
173. 1856–63.
174. 1863–76.
175. 1876/77–1903/04.
176. 1904/05–1918/19.
177. 1832–1839 Ekstrakt over indtægt og udgift ved Den vestindiske Hvervning . . 1 bd.
Ført daglig.
178. 1833–1836 Ekstrakt over indtægt og udgift ved Den vestindiske Hvervning 1 bd.
Ført månedsvis.
179. 1855/56–1861/62 Indtægt og udgift 1 bd.
Ekstraktregnskab for hvert finansår.

- 180–182. 1848–1871 Rapportbøger for Den vestindiske Hvervning 3 bd.
Fortegnelse over forplejede ved Hvervningen.
Nemlig:
180. 1848–53.
181. 1853–57.
182. 1858–71.
183. Diverse 1 pk.

Den vestindiske Pakhusforvalter 1847–1918

F 04–1542

- 1–2. 1901–1918 Kopibøger 2 bd.
Nemlig:
1. 1901–1908, 22. maj.
2. 1908–18.
3. 1847–1853 Ordrebog 1 bd.
- 4–14. 1849–1918 Fakturaer 11 pk.
Korrespondance vedr. udsendelse af varer.
Nemlig:
4. 1849–53.
5. 1854–57.
6. 1858–62.
7. 1863–67.
8. 1868–72.
9. 1873–77.
10. 1878–82.
11. 1883–85.
12. 1886–89.
13. 1890–94.
14. 1895–1902.
15. 1851–1912 Diverse 1 pk.
Heri bl. a. inventarfortegnelse.

Finansministeriets tilsynshavende med Det danske Koloniallotteri

F 04—1543

1–2.	1905–1916	Kopibøger	2 bd.
	Nemlig:		
1.	1905–07.		
2.	1905–16.		
3.	1917–1932	Kopier af udgåede breve	1 pk.
4.	Register til kopibog		1 bd.
5–6.	1904–1936	Journaler	2 bd.
	Nemlig:		
5.	1904–07.		
6.	1906–36.		
7–11.	1921–1936	Journaler	5 pk.
	Nemlig:		
7.	1921–23.		
8.	1924–26.		
9.	1927–29.		
10.	1929–31.		
11.	1932–36.		
12.	1907–1933	Plansagen. Budgetsagen	1 pk.
13.	1904–1932	Akter vedr. præskriberede
gevinster (1905–32). – Afgiftssagen
(1904–07)	1 pk.
14.	1919–1934	Afgiftssagen	1 pk.
15–16.	Diverse		2 pk.

Tillæg:

17.	1909	Kopibog fra formanden for Justitskommissionen for Det danske Koloniallotteri	1 bd.

Kommissionen af 28. december 1878
ang. oprøret på Skt. Croix

F 04-1199/10

1878-1879 Kommissionens arkiv 1 pk.

Den vestindiske Kommission
af 18. november 1902

F 04-1199/35

1. Forhandlingsprotokol 1 bd.
2. Afhøringsprotokol 1 bd.
3. Avisudklipsbog 1 bd.
4. Notat- og avisudklipsbog for kommissionens sekretær 1 bd.
Kun 5 sider af bogen er benyttet
5. Kopibog 1 bd.
6. Journal 1 bd.
- 7-8. Journalsager 2 pk.
Nemlig:
Nr. 1-90 1 pk.
Nr. 91-161 1 pk.
- 9-10. Ujournaliserede papirer I-V 2 pk.
Nemlig:
9. I. Manuskript til kommissionens betænkning. -
II. Forslag o. l.

10. III. Originalmanuskripter til protokoltilførslerne. – IV. Sager omdelte blandt kommissionens medlemmer. – V. Breve og koncepter udenfor journalen.
- 11–14. Diverse bøger, tidsskrifter og aviser I–IV 4 pk.
15. Kort over udbredelsen af spedalskhed på
 Skt. Croix 1 rulle
 Fem eksemplarer af »Ehlers. La lépre aux Antilles danoises. Carte de l'île de Ste Croix«. Farvetryk.
- To kort, nemlig: »Dansk Vestindien med tilgrænsende spanske og engelske Kolonier« (Søkortarkivet 1849) og »Harbour of St. Thomas« (Hydrographic Office 1851), er i kortsamlingen 337, XXI–XXII.
- Et fotografi i fugleperspektiv af Charlotte Amalia og Skt. Thomas' havn er i kortsamlingen 337, XXIII.
- 1 pakke negativfotografier fra Dansk Vestindien er i filmssamling D nr. 25.

Vestindiske sager i andre centralstyrelser efter 1848

Konseilspræsidiets

- 1867–1883 Bilag til indberetning fra den overordentlige regeringskommisær for Dansk Vestindien 1 pk.
Ved kgl. resolution af 25. oktober 1867 beskikkedes tidligere guvernør i Dansk Guinea, E. J. A. Carstensen, til som overordentlig regeringskommisær på øerne Skt. Thomas og Skt. Jan at kundgøre det kgl. åbne brev om disse øers afståelse til USA samt til at lede den almindelige afstemning, som skulle gå forud for afståelsen. Pakken indeholder sager vedr. afstemningen med de afgivne stemmesedler.
- 1916–1917 Rigsdagskommissionen nedsat i henhold til lov af 30. september 1916 2 pk.

Udenrigsministeriet

- 1848–1856 Dossiersager, almindelige. Vestindiske øer 1 pk.
- 1857–1909 [Se sagregister til A, B og C journalen, rubrum: Vestindien].

Samlede sager:

- 1856–1890. Butterfield-Sagen 2 pk.
- 1855–1907. De vestindiske Øer 5 pk.
- Nemlig:
- I. Forhandlinger om salg af Skt. Thomas og Skt. Jan 1865–81.
 - II. Fortrinsvis vedr. fremmede konsuler 1855–85.
 - III. Diverse 1898–1907.

- IV. Avisudklip fortrinsvis vedr. salgsforhandlingerne 1897–1902.
- V. Pjecer og småskrifter vedr. salgsforhandlingerne 1902.

- 1909 ff. 8. M. Danmarks politiske og statsretlige forhold til De vestindiske Øer.
8. N. Vestindien, administration og embedsmænd.
8. O. Vestindien, lovgivning.
8. P. Vestindien, kommercielle og økonomiske forhold.

Finansministeriets sekretariat

- 1913–1947 Diverse sager: Vestindisk frimærkesag, seddelbanksag samt tillægsbevilling vedr. Vestindien 1 pk.
Se side 31.

Det statistiske Departement

- Vestindiske folketællinger 1841, 1846, 1850 (Skt. Thomas landdistrikt mangler), 1855, 1857, 1860, 1870, 1880, 1901, 1911.
- Tabeller over folkemængden på Skt. Jan 1846 67 pk.
- Indberetninger og regnskaber fra Dansk Vestindien 1 pk.

Ministeriet for kirke- og undervisningsvæsenet.

1. Departement

Journalsager vedr. Vestindien 1907–10, se journalregister rubrum V, 1911 ff. rubrum Vestindien.

- 1907/08–1915/16 Vestindiske kirkeregnskaber 3 pk.

Sundhedskollegiet/Sundhedsstyrelsen

1823–1910 Medicinalindberetninger fra Vestindien. . . 6 pk.

Auswärtiges Amt, Fotografier fra

Jfr. Foreløbige Arkivregistraturer serie 8, nr. 1.

92. 1887–1917 Dänisch Westindien vol. 1–5 1 pk.
105. 1859–1919 Politiske sager ældre end 1920 1 pk.
1) Die Absicht Dänemarks die Insel Skt. Thomas und Skt. Croix zu verkaufen vol. 1, 1859–69. Abt. II D 13. Handel u. Verkehr 1176.